

Buitenlandse Invasie over Israël

Een oordeel van God



Buitenlandse invasie over Israël, een oordeel van God

Door Sheldon Emry

Vertaald en bewerkt door
Israelwaarheid.com

Uitgegeven onder
Christian Identity Ministries & Israëlwaarheid.com

Reactie van de vertaler

In deze ernstige studie behandelen wij de buitenlandse invasie die ons volk treft. Waar velen zich afvragen waarom Europa vandaag overspoeld wordt door vreemdelingen, laat dit boek zien dat het antwoord te vinden is in de Bijbel.

Onze ongehoorzaamheid aan Gods wetten brengt onvermijdelijk gevolgen met zich mee. Vreemdelingen zijn geen toeval – zij worden door God Zelf ingezet als tuchtroede over Zijn volk. De vraag is dan ook niet waarom gebeurt dit? maar veeleer: zijn wijzelf niet de oorzaak van deze invasie?

God straft Israël waar nodig. Wij van Israëlwaarheid.com zien het als onze taak om dit duidelijk te maken: wij willen niet anders dan instrumenten zijn in Gods hand om onze natie te waarschuwen en te onderwijzen in Zijn geboden.

De tekenen zijn overal zichtbaar:

Vreemdelingen krijgen voorrang op woningen, terwijl ons eigen volk bij voedselbanken staat.

Huizen, gebouwd door de handen van ons volk, worden toegewezen aan statushouders.

Onze rijkdommen vloeien weg, terwijl ons land steeds verder ontwricht raakt.

Dit alles is geen toeval, maar het gevolg van ongehoorzaamheid. Waar de overheid spreekt van multiculturaliteit, spreekt de Bijbel duidelijk over een vloek — en een vloek is niets anders dan straf.

Dit boek is actueler dan ooit, want wij bevinden ons nu midden in die invasie. Laat dit daarom niet slechts een analyse zijn, maar vooral een waarschuwing en een oproep tot bekering.

Inleiding

De teksten in dit document spreken met kracht tot onze generatie. Ze zijn geworteld in het Woord van God en openbaren iets dat velen vandaag niet meer willen zien: dat de oordelen die wij meemaken geen toeval zijn, maar het gevolg van het verlaten van Gods geboden.

Deze boodschappen zijn gericht aan Israël — niet alleen het volk dat in het verleden uit Egypte geleid werd, maar ook het volk dat vandaag verspreid leeft onder de naties, zonder te weten wie het werkelijk is. Een volk dat ooit Gods wet ontving, maar nu leeft in geestelijke vergetelheid. Een volk dat zich heeft aangepast aan de wereld, maar door Gods hand weer teruggeroepen wordt naar Zijn verbond.

De woorden die hier klinken, snijden door de verharding van onze tijd. Ze leggen bloot waarom vreemdelingen het land binnendringen. Waarom leiders falen. Waarom gezinnen uiteenvallen. Waarom geestelijke droogte het hart van de samenleving treft. Niet omdat de wereld toevallig donker is geworden, maar omdat Gods volk Hem heeft verlaten.

Toch is dit geen boodschap van wanhoop. Het is een roep tot bekering. Een oproep om terug te keren naar de geboden van God, naar Zijn inzettingen, Zijn orde en Zijn trouw. Want dezelfde God die oordeelt, is ook de God die vergeeft. Die herstelt. Die verlost.

De vloek is een teken, een bewijs van Zijn verbond. En wie dat inziet, zal ook de weg zien naar herstel: vernedering, gehoorzaamheid en vertrouwen op de God van Abraham, Isaak en Jakob.

Laat deze woorden gelezen worden met ernst. Niet als oude geschiedenis, maar als actuele waarheid. Niet als theorie, maar als een oproep. Want de tijd is kort. De tekenen zijn zichtbaar. En het oordeel is niet het einde — maar de weg naar terugkeer.

Hoofdstuk 1

De vreemdeling als straf voor ongehoorzaamheid

Een buitenaardse invasie van Israël is een oordeel van God. Veel van onze Amerikaanse mensen beginnen zich zorgen te maken, ja, zelfs bang te worden voor vreemdelingen. Ze horen al meer dan een eeuw over "aliens", of niet-blanken, en sommige van onze voorouders schreven al honderd jaar geleden over het "Gele Gevaar". Maar nu wordt het zichtbaar. En die vreemdelingen vormen in feite twee bedreigingen voor ons ras. Ten eerste: de vreemdelingen die zich al in Amerika bevinden, nemen politieke macht over, nemen bezit van land en industrie, en krijgen voorrang bij banen, werkgelegenheid en dergelijke. Ten tweede: vreemdelingen in andere landen vormen een oorlogsdreiging tegen Amerika, en mogelijk zelfs een fysieke invasie van ons land. Of het nu een van de twee is, of een combinatie van beide – ze vormen een bedreiging waardoor wij, de Angelsaksische of blanke Kaukasische bevolking, uiteindelijk in ons eigen land onder een soort gevangenschap terecht kunnen komen. Vreemdelingen die ons ras niet gunstig gezind zijn, zullen over ons regeren. Dat kan gebeuren door middel van oorlog en fysieke verovering, of via een interne overname waarin zij politieke en economische macht verkrijgen.

Er zijn veel mensen die deze dreiging signaleren. Sommigen onder ons verzetten zich er ook tegen. Maar bijna niemand begrijpt waarom dit gebeurt. Dat is waar we het vanmorgen over gaan hebben, in het licht van de Bijbel. Jesaja, hoofdstuk 1. Terwijl we dit lezen, houd dan in gedachten dat dit woorden zijn van God over wat Hij zegt dat Hij zal doen met Israël als Israël ongehoorzaam is.

De meesten van jullie zullen wel begrijpen dat wij als volk ongehoorzaam zijn aan God. We overtreden Zijn wetten, zowel individueel als collectief als natie. Niemand zal durven beweren dat Amerika tegenwoordig gehoorzaam is aan Gods wetten. Dat weten we allemaal.

Als wij, de Angelsaksen – de oorspronkelijke meerderheid van Amerika – geen Israël zijn, dan heeft alles wat we gaan lezen geen enkele betekenis. Want alles wat ik nu ga lezen, is wat God zegt over Israël. Er staat nergens in de Bijbel dat Hij dit zal doen met andere volkeren als zij ongehoorzaam zijn. Alleen Israël. Als wij geen Israël zijn, verspil ik je tijd. Dan kun je gerust een dutje doen terwijl ik spreek. Maar als wij wél Israël zijn, dan heeft dit alles met ons te maken. En dan kunnen we misschien inzicht en troost halen uit de Schrift.

Jesaja 1:1 – Het visioen van Jesaja, de zoon van Amos, dat hij zag over Juda en Jeruzalem in de dagen van Uzzia, Jotham, Achaz en Hizkia, koningen van Juda.

Jesaja 1:2 – Hoort, gij hemelen, en neem ter ore, gij aarde, want de HEERE heeft gesproken: Ik heb kinderen grootgebracht en verhoogd, maar zij hebben tegen Mij overtreden.

Jesaja 1:3 – De os kent zijn bezitter, en de ezel de krib van zijn heer; Israël kent het niet, Mijn volk verstaat het niet.

Jesaja 1:4 – Wee het zondige volk, volk beladen met ongerechtigheid, nakomelingen van boosdoeners, kinderen die verdorven zijn! Zij hebben de HEERE verlaten, de Heilige Israëls hebben zij verworpen, zij zijn achterwaarts gegaan.

Jesaja 1:16 – Was u, reinigt u, doe uw boze daden weg van voor Mijn ogen; houd op met kwaad doen.

Jesaja 1:17 – Leer goed te doen; zoek het recht; help de verdrukten; doe recht aan de wees, pleit voor de weduwe.

Jesaja 1:18 – Komt dan, en laat ons samen richten, zegt de HEERE; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als wol.

Jesaja 1:19 – Als gij gewillig zijt en luistert, zult gij het goede van het land eten;

Jesaja 1:20 – Maar indien gij weigert en opstandig zijt, zult gij door het zwaard verteerd worden; want de mond van de HEERE heeft het gesproken.

Blindheid voor het oordeel van God

Wat is de reden dat mensen het niet begrijpen? Omdat ze God niet gehoorzamen. Als zij God zouden gehoorzamen, zou Hij hun inzicht geven. Maar omdat ze weigeren te luisteren, laat Hij hen in hun onwetendheid en blindheid. Hij laat hen niet zien wat er werkelijk gebeurt, omdat ze het niet willen zien.

In Jesaja 6:8-10 staat: Daarna hoorde ik de stem van de Heere, Die zei: Wie zal Ik zenden, en wie zal voor Ons gaan? Toen zei ik: Zie, hier ben ik, zend mij. En Hij zei: Ga en zeg tot dit volk: Hoort voortdurend, maar begrijpt niet; en ziet voortdurend, maar merkt niet. Maak het hart van dit volk vet, maak hun oren doof, sluit hun ogen, opdat zij niet met hun ogen zien, met hun oren horen, met hun hart begrijpen en zich bekeren, en Hij hen geneest.

Ze horen, maar begrijpen niet. Ze zien, maar nemen het niet waar. Hun hart is afgestompt. Hun ogen zijn gesloten. En waarom? Omdat God hen in die toestand laat, als oordeel op hun ongehoorzaamheid. Hij zegt niet: ze begrijpen niet omdat ze dom zijn. Hij zegt: ze begrijpen niet omdat Ik hun het begrip heb weggenomen. Ze hebben zich van Mij afgekeerd, en nu laat Ik hen in hun verwarring.

Daarom blijven ze pogingen doen om het probleem op te lossen op menselijke wijze. Ze stemmen. Ze protesteren. Ze klagen. Ze proberen met politici, met wetten, met campagnes. Ze denken dat als ze maar de juiste leider kiezen, hij de problemen zal oplossen: immigratie stoppen, werkgelegenheid herstellen, oorlog voorkomen. Maar het werkt niet.

Want ze weigeren te erkennen dat dit oordeel van God komt. Ze willen niet horen dat de toestroom van vreemdelingen, de politieke chaos, de economische druk en de dreiging van oorlog geen toevallige gebeurtenissen zijn, maar het gevolg van zonde – van ongehoorzaamheid aan Gods wet.

In plaats van zich tot God te wenden in bekering, richten ze zich op mensen. Ze zoeken menselijke oplossingen voor een geestelijk probleem. Ze zoeken naar een leider die de vijand zal stoppen, terwijl ze weigeren de hand van God te herkennen in wat er gebeurt.

In Jesaja 9:13-16 lezen we: Maar het volk keerde zich niet tot Hem Die het sloeg, en de HEERE van de legermachten zochten zij niet. Daarom zal de HEERE van Israël kop en staart afsnijden uit Israël, palm en riet, op één dag. De oudste en aanzienlijke is de kop; en de profeet, die leugen leert, is de staart. Want de leiders van dit volk brengen het op een dwaalweg; en zij die geleid worden, worden verslonden.

Ze keren zich niet tot Hem Die hen sloeg. Ze erkennen niet dat het oordeel van God komt. En dus blijven ze luisteren naar leiders die hen op een dwaalspoor brengen. God zegt dat Hij op één dag kop en staart zal afsnijden – de oudsten én de valse profeten. Want wie anderen leidt, maar zelf de waarheid niet kent, wordt schuldig bevonden. En wie zich laat leiden door leugen, zal ermee ten onder gaan.

Het oordeel dat over het volk komt, is niet willekeurig. Het is niet het gevolg van toeval, van buitenlandse krachten, van politieke ideologieën. Het is de rechtvaardige reactie van een heilige God op een volk dat Hem verlaten heeft.

God gebruikt vijanden om Zijn volk te kastijden

In Jesaja 10 begint God te verklaren hoe Hij Zijn volk straft. Hij doet dat niet alleen door droogte of mislukte oogsten, maar ook door het sturen van vijandige naties. Die vijanden zijn geen toevallige dreiging. God gebruikt ze bewust, als instrumenten van Zijn toorn.

In Jesaja 10:5-6 zegt God: Wee Assur, de roede van Mijn toorn; en de stok in zijn hand is Mijn gramschap. Tegen een huichelachtig volk zal Ik hem zenden, en tegen het volk van Mijn verbolgenheid zal Ik hem gebieden, opdat hij een buit rooft, en een prooi grijpt, en dat volk treedt als slijk op de straten.

Assur was een machtige, buitenlandse natie. Maar God noemt hen niet machtig vanwege hun eigen kracht. Hij noemt hen een “roede”, een staf in Zijn hand. Hij zendt hen uit tegen een huichelachtig volk — dat is Israël — om hen te beroven, te plunderen en te vernederen. God zegt dat Hij zelf deze vreemde macht opdracht geeft om Israël te onderdrukken.

Toch denkt Assur dat hij alles uit eigen kracht doet. In Jesaja 10:7-11 staat: Doch hij meent het also niet, en zijn hart denkt niet also; want in zijn hart is om te verdelgen, en niet weinig volken uit te roeien. Want hij zegt: Zijn mijn vorsten niet al tezamen koningen? Is niet Kalno als Kárkemis? Is niet Hamath als Arpad? Is niet Samaria als Damaskus? Gelijk mijn hand gevonden heeft de koninkrijken der afgoden – hoewel hun gesneden beelden meer waren dan van Jeruzalem en van Samaria – zoals ik gedaan heb aan Samaria en haar afgoden, zal ik ook doen aan Jeruzalem en haar afgodsbeelden.

Assur vergelijkt Jeruzalem met de steden die hij al heeft overwonnen. Hij denkt dat hij net zo eenvoudig Gods volk kan veroveren. Maar wat hij niet beseft, is dat hij slechts een werktuig is — gebruikt door God, tijdelijk, om Israël te straffen. Zijn bedoelingen zijn kwaadaardig, maar zijn macht is Goddelijke voorzienigheid.

God laat hem zijn gang gaan, maar niet voor altijd. In Jesaja 10:12 staat: Maar het zal geschieden, als de Heere al Zijn werk aan de berg Sion en aan Jeruzalem zal volbracht hebben, dat Ik de vrucht van de hovaardij van het hart van de koning van Assur zal bezoeken, en de glorie van zijn hoge ogen.

Zodra God klaar is met het gebruiken van Assur als tuchtmiddel voor Zijn volk, zal Hij Assur zelf oordelen. De koning van Assur zal gestraft worden voor zijn hoogmoed en arrogantie. Want hoewel God hem toestond Israël te slaan, verheft hij zichzelf en neemt de eer voor iets wat God heeft bevolen.

Zo leren we dat God zelfs de vijand bestuurt. Hij gebruikt mensen, machten, naties – zelfs vijandige – om Zijn doelen te bereiken. Maar Hij blijft heilig en rechtvaardig, en niemand die Zijn instrument is, ontsnapt aan verantwoording.

Wat we vandaag zien in onze wereld – economische chaos, migratiegolven, culturele vervreemding, dreiging van oorlog – dat zijn niet zomaar wereldlijke processen. Het zijn middelen in Gods hand. Hij gebruikt ze om Zijn volk wakker te schudden, te tuchtigen en uiteindelijk terug te roepen tot gehoorzaamheid.

De dwaasheid van menselijke grootspraak

De koning van Assur begint zichzelf te verheerlijken. Hij denkt werkelijk dat het zijn eigen wijsheid en kracht zijn die zijn overwinningen mogelijk maken. Maar God kijkt naar zijn hart.

In Jesaja 10:13-14 zegt hij: Want hij zegt: Door de kracht van mijn hand heb ik het gedaan, en door mijn wijsheid, want ik ben verstandig; ik heb de grenzen der volken weggenomen, en hun voorraad heb ik geplunderd, en als een machtige heb ik de inwoners neergehaald. En mijn hand heeft het vermogen der volken gevonden als een nest; en gelijk men verlaten eieren bijeenraapt, heb ik de ganse aarde bijeenvergaderd, en er was niemand die de vleugel bewoog, of de bek opende, of piepte.

De koning van Assur denkt dat hij alles heeft bereikt door zijn eigen inzicht en strategie. Hij vergelijkt zijn veroveringen met het leeghalen van een verlaten vogelnest — alsof het allemaal moeiteloos was, alsof niemand hem kon tegenhouden. Hij denkt dat hij oppermachtig is, dat hij volken en landen kan verplaatsen als pionnen op een bord.

Maar dan antwoordt God in Jesaja 10:15: Zal een bijl zich beroemen tegen hem die daarmee houdt? Zal een zaag zich verheffen tegen hem die haar hanteert? Alsof een staf zich zou bewegen tegen wie hem opheft, alsof een roede iemand zou opheffen die geen hout is.

God zegt: jij bent niet de meester, jij bent het gereedschap. Jij bent de bijl, Ik ben degene die ermee houdt. Jij bent de zaag, Ik ben degene die zaagt. Hoe dwaas is het als een stuk hout zichzelf verheft boven de timmerman die het gebruikt?

Daarom komt er een oordeel, niet alleen over Israël, maar ook over Assur, omdat ze zich in hun arrogantie verheven hebben. In Jesaja 10:16-18 zegt God: Daarom zal de Heere, de HEERE der legermachten, onder zijn vette mannen magerte zenden, en onder zijn heerlijkheid zal Hij een brand ontsteken, als een brand van vuur. En het licht van Israël zal tot een vuur zijn, en zijn Heilige tot een vlam; en die zal zijn distels en zijn doornen verbranden en verteren op één dag. En Hij zal de heerlijkheid van zijn woud en van zijn vruchtbare veld geheel verdelgen, van de ziel tot het vlees toe, en het zal zijn als wanneer een vaandeloprichter versmacht.

God zegt dat Hij Assur zal neerhalen zoals vuur door een veld raast. De macht, de pracht, de soldaten, de rijkdom – alles zal verteren. Hij zal hun vet verbranden tot magerte, hun woud van mannen en rijkdommen zal omkomen, alsof er niets van over is. De arrogante koning die dacht dat hij alles had bereikt, zal verslagen worden door degene die hem macht gaf.

En wat zal er van Assur overblijven? In Jesaja 10:19 staat: En het overblijfsel der bomen van zijn woud zal gering in getal zijn, zodat een jongen ze opschrijven kan.

Zo groot als Assur was, zo ver zal hij vallen. Er zullen zo weinig van hen overblijven dat een kind ze kan tellen.

God laat zien dat Hij boven alle machten staat — niet alleen over Israël, maar ook over haar vijanden. Wie zich verheft tegen Hem, zal Hij vernederen. En wie zich buigt voor Hem, zal Hij herstellen.

Een keerpunt voor het overblijfsel van Israël

Na het oordeel over Assur en het tuchtigen van Israël, spreekt God over een overblijfsel — een deel van het volk dat zal terugkeren. Niet iedereen zal verloren gaan. Niet iedereen zal verblind blijven. God werkt met een restant dat zich zal bekeren en op Hem zal vertrouwen.

In Jesaja 10:20-23 staat: En het zal geschieden ten dien dage, dat het overblijfsel van Israël, en de ontkomenen van het huis van Jakob, niet meer zullen steunen op hem die hen geslagen heeft, maar zullen steunen op de HEERE, de Heilige Israëls, in waarheid. Het overblijfsel zal terugkeren, het overblijfsel van Jakob, tot de sterke God. Want al ware uw volk, o Israël, gelijk het zand der zee, toch zal slechts een overblijfsel van hen terugkeren; de verdelging is vast besloten, overvloeiende van gerechtigheid. Want de Heere, de HEERE der legermachten, zal een verdelging volbrengen, en die verdelging is vast besloten in het midden van het ganse land.

Niet het hele volk keert terug – alleen een overblijfsel. Zelfs als Israël zo talrijk is als het zand van de zee, zal slechts een deel overblijven. God is rechtvaardig in Zijn oordeel. De verdelging is geen ongeluk. Het is gepland, bepaald, en doordrenkt met gerechtigheid. God handelt niet willekeurig – Hij voltooit wat Hij heeft aangekondigd.

Toch is er hoop voor hen die zich afkeren van menselijke hulp en zich tot God wenden. Zij zullen niet langer vertrouwen op de machtige vijand – degene die hen geslagen heeft – maar op de Heilige van Israël. Niet op wapens, politici of rijkdom, maar op God.

Daarom richt God een boodschap tot Zijn volk, een boodschap van troost te midden van oordeel. In Jesaja 10:24-27 zegt Hij: Daarom zegt de Heere, de HEERE der legermachten: Mijn volk, dat in Sion woont, wees niet bevreesd voor Assur. Hij zal u met een roede slaan, en zijn staf tegen u opheffen, naar de wijze van Egypte. Want nog een heel korte tijd, dan zal de verbolgenheid eindigen, en Mijn toorn zal zich keren tot hun ondergang. Want de HEERE der legermachten zal over hem een gesel verwekken, gelijk bij de nederlaag van Midian aan de rots Oreb; en Zijn staf zal over de zee zijn, en Hij zal hem opheffen naar de wijze van Egypte. En het zal geschieden te dien dage, dat zijn last van uw schouder zal worden afgenomen, en zijn juk van uw hals; en het juk zal vergaan vanwege de zalving.

Assur heeft geslagen, maar zijn tijd is bijna voorbij. God zal hem slaan zoals Hij Midian versloeg bij Oreb. God zal het juk van de vijand breken, de last van de nek van Zijn volk halen. Het juk zal vergaan vanwege de zalving – dat wil zeggen: vanwege Gods heilige roeping over Zijn volk. Wat ook de vijand hen heeft opgelegd, zal uiteindelijk verbrijzeld worden.

In dit alles ligt een patroon: oordeel over ongehoorzaamheid, tuchting door vijanden, dan verlossing voor wie zich bekeren. De getrouwen, het overblijfsel, zullen gered worden. Zij zullen God opnieuw leren vertrouwen, en niet langer op hun eigen kracht of wereldse macht steunen.

De opmars van de vijand en Gods antwoord

In het vervolg van Jesaja 10 wordt beschreven hoe de vijand oprukt naar Jeruzalem. De steden worden genoemd die hij passeert, en het lijkt alsof niets hem tegenhoudt. Maar in het midden van deze dreiging zit ook de belofte van verlossing.

In Jesaja 10:28-32 staat: Hij is gekomen te Ajath, hij is doorgedaan naar Migron, te Michmas laat hij zijn bepakking achter. Zij zijn de pas overgetrokken, zij hebben in Geba hun nachtkwartier opgeslagen; Rama beeft, Gibeon van Saul is gevlucht. Roep luid, o dochter van Gallim; geef acht, Laish! Arm Anathoth! Madmenah is gevlucht, de inwoners van Gebim slaan op de vlucht. Nog vandaag zal hij in Nob halt houden, hij zal zijn hand tegen de berg van de dochter van Sion opheffen, tegen de heuvel van Jeruzalem.

De opmars is dreigend, snel, en niets lijkt hem te stoppen. Stad na stad valt of vlucht. De mensen beven. Jeruzalem lijkt binnen handbereik. De vijand staat letterlijk op de drempel van Gods stad.

Maar dan grijpt God in. In Jesaja 10:33-34 lezen we: Zie, de Heere, de HEERE der legermachten, zal met verschrikking de tak afhouden; en de hogen van gestalte zullen afgehouden worden, en de hogen zullen vernederd worden. En Hij zal de dichtheid van het woud met ijzer omhouden, en de Libanon zal door een Machtige vallen.

De vijand komt met trots en macht, maar God hakt hem neer als een boom. De hoge en trotse takken – de machtige mannen, de leiders, de strijders – zullen worden afgezaagd. Zijn hele kracht, zijn ‘woud’, zal omvergehakt worden. Libanon, het symbool van koninklijke pracht en natuurlijke majesteit, zal vallen — niet door mensenhand, maar door een Machtige.

Waar het hoofdstuk begon met oordeel over Israël, eindigt het met oordeel over de vijand. God gebruikt hem, maar Hij houdt hem ook verantwoordelijk. Israël wordt gekastijd, maar niet vernietigd. De vijand wordt opgeheven, maar ook weer vernederd. En in dit alles blijft God soeverein – de HEERE der legermachten is Degene die alles leidt.

De belofte Messias en het vrederijk

Na het oordeel en de vernietiging van de vijand spreekt Jesaja over hoop. Er komt een nieuwe leider, uit de stam van Isaï — de vader van David. Uit de afgekapte boomstam van Israël zal een nieuwe loot ontspruiten. God laat Zijn volk niet achter zonder toekomst.

In Jesaja 11:1-5 staat: Want er zal een Rijsje voortkomen uit de tronk van Isaï, en een Loot uit zijn wortels zal vrucht voortbrengen. En op Hem zal de Geest van de HEERE rusten, de Geest van wijsheid en verstand, de Geest van raad en sterkte, de Geest van kennis en van de vreze des HEEREN. En Zijn vreze zal zijn in de vreze des HEEREN; en Hij zal niet richten naar het zien van Zijn ogen, noch vonnissen naar het horen van Zijn oren. Maar Hij zal de armen recht doen in gerechtigheid, en de zachtmoedigen des lands in billijkheid richten; en Hij zal de aarde slaan met de roede van Zijn mond, en met de adem van Zijn lippen zal Hij de goddeloze doden. En gerechtigheid zal de gordel van Zijn lendenen zijn, en de trouw de gordel van Zijn heupen.

Deze figuur — deze rijs uit de tronk van Isaï — is de Messias. Hij komt met de Geest van God op zich, vol wijsheid, raad en kracht. Hij is niet beïnvloedbaar, niet corrupt, niet misleid. Hij oordeelt rechtvaardig. Hij beschermt de armen, richt eerlijk over de zachtmoedigen, en vernietigt de goddelozen met de kracht van Zijn woorden. Hij draagt gerechtigheid en trouw als zijn gordel — Hij is de Koning zoals geen ander.

Daarna beschrijft Jesaja het rijk dat onder deze Koning zal komen. In Jesaja 11:6-9 lezen we: En de wolf zal bij het lam verkeren, en de luipaard zal met het geitenbokje neerliggen; en het kalf en de jonge leeuw en het mestvee zullen tezamen zijn, en een kleine jongen zal ze drijven. De koe en de beer zullen samen weiden; hun jongen zullen tezamen neerliggen; en de leeuw zal stro eten als het rund. En een zuigeling zal zich vermaken aan het hol van een adder, en een gespeend kind zal zijn hand uitsteken naar het nest van een giftige slang. Men zal nergens schade doen noch verderf aanrichten op heel Mijn heilige berg; want de aarde zal vol zijn van de kennis van de HEERE, zoals de wateren de bodem van de zee bedekken.

Dit is het vrederijk. De natuur zelf zal veranderd zijn. Roofdieren zullen leven in vrede met hun prooi. Kinderen zullen spelen bij slangen zonder gevaar. Er zal geen verderf of schade meer zijn, nergens op Gods heilige berg. Want de aarde zal vol zijn van de kennis van de HEERE – niet enkel religie, niet slechts informatie, maar diepgewortelde, ware kennis van wie God is. Zoals de zee volledig gevuld is met water, zo zal de aarde doordrenkt zijn van Zijn waarheid.

Wat begon met oordeel en dreiging eindigt hier met herstel en vrede. Vanuit het overblijfsel van Israël komt de Messias, en onder Zijn regering komt ware rechtvaardigheid en harmonie. God vernietigt wat verkeerd is, maar bouwt iets nieuws, iets heiligs, iets eeuwigs.

De verzameling van het overblijfsel

Na de beschrijving van het vrederijk richt Jesaja zich opnieuw tot Israël en spreekt over herstel. De HEERE zal opnieuw Zijn hand uitstrekken, ditmaal niet om te slaan, maar om te verzamelen.

In Jesaja 11:11-12 staat: En het zal geschieden ten dien dage, dat de Heere opnieuw Zijn hand zal uitstrekken om het overblijfsel van Zijn volk, dat overgebleven zal zijn van Assyrië, en van Egypte, en van Pathros, en van Cusj, en van Elam, en van Sinear, en van Hamath, en van de eilanden der zee, weder te vergaderen. En Hij zal een banier oprichten onder de heidenvolken, en Hij zal de verdrevenen van Israël bijeenbrengen en de verstrooiden van Juda vergaderen van de vier einden der aarde.

God zegt dat Hij een tweede keer Zijn hand zal uitstrekken – een hernieuwde reddingsdaad. Niet alleen uit Egypte, zoals bij de uittocht, maar uit vele landen. Zijn volk, verstrooid over de aarde, zal Hij bijeenbrengen. Hij zal een banier oprichten, een zichtbaar teken waaraan zij zich kunnen verzamelen. Juda en Israël, noord en zuid, zullen uit alle windstreken terugkeren.

In Jesaja 11:13-14 wordt ook de vijandschap tussen de stammen van Israël beëindigd: En de jaloezie van Efraïm zal verdwijnen, en de tegenstanders van Juda zullen uitgeroeid worden; Efraïm zal Juda niet benijden, en Juda zal Efraïm niet benauwen. Maar zij zullen opvliegen op de schouder van de Filistijnen tegen het westen; tezamen zullen zij de kinderen van het oosten plunderen; zij zullen hun hand leggen op Edom en Moab, en de kinderen van Ammon zullen hun gehoorzaam zijn.

De stammen van Israël zullen niet langer verdeeld zijn. Er zal geen rivaliteit of strijd meer zijn tussen Efraïm en Juda. In plaats daarvan zullen zij als één volk optreden. Ze zullen hun vijanden overwinnen, niet uit eigen macht, maar als gevolg van Gods herstel en leiding.

In Jesaja 11:15-16 staat: En de HEERE zal de tong van de zee van Egypte verbannen, en met Zijn vurige adem zal Hij Zijn hand zwaaien over de rivier, en Hij zal haar in zeven beken slaan, zodat men met schoenen erdoorheen zal kunnen gaan. En er zal een gebaande weg zijn voor het overblijfsel van Zijn volk, dat overblijft uit Assyrië, zoals het Israël was ten dage dat het uit Egypteland opkwam.

God zal obstakels verwijderen. Hij zal wegen openen. Hij zal zelfs de zeeën opdrogen, net als bij de uittocht uit Egypte. Zijn volk zal niet verdwalen, niet struikelen, maar veilig terugkeren. De terugkeer zal groots zijn, zichtbaar, en geleid door de HEERE Zelf. Zoals Hij hen verlost uit slavernij, zo zal Hij hen weer verlossen uit verstrooiing.

De lofzang van het verlost volk

Na het herstel en de terugkeer van het overblijfsel volgt een lied van dankbaarheid. Israël zal niet alleen fysiek worden teruggebracht, maar ook geestelijk vernieuwd worden. En wanneer dat gebeurt, zullen zij de HEERE loven voor Zijn daden.

In Jesaja 12:1-2 staat: En te dien dage zult gij zeggen: Ik dank U, HEERE! Want hoewel Gij toornig op mij geweest zijt, is Uw toorn afgekeerd en hebt Gij mij getroost. Zie, God is mijn heil, ik zal vertrouwen en niet vrezen; want de HEERE JEHOVAH is mijn kracht en mijn lied, en Hij is mij tot heil geworden.

Het volk erkent dat God terecht toornig was, maar nu is die toorn geweken. Hij heeft hen niet vernietigd, maar getroost. Hij is hun heil geworden – hun redding, hun veiligheid. Ze hoeven niet meer bang te zijn, want Hij is hun kracht.

In Jesaja 12:3-4 staat: En gij zult met vreugde water scheppen uit de fontein van het heil. En op die dag zult gij zeggen: Loof de HEERE, roep Zijn Naam aan, maak Zijn daden bekend onder de volken, vermeld dat Zijn Naam verhoogd is.

Het heil dat komt, is overvloedig als stromend water. Niet iets schaars, maar iets dat met vreugde wordt geschept. Het volk wordt opgeroepen om Zijn Naam te verkondigen, Zijn

daan te delen, en Zijn grootheid te eren – niet alleen onder zichzelf, maar ook onder de volken.

In Jesaja 12:5-6 staat: Zing de HEERE, want Hij heeft heerlijke dingen gedaan; laat dit bekend worden over de ganse aarde. Juich en zing vrolijk, gij inwoner van Sion, want groot is de Heilige Israëls in het midden van u.

Wat begon met oordeel eindigt in lofzang. Wat begon met straf eindigt met vrede. Israël, eens geslagen, nu hersteld. Niet door eigen verdienste, maar door Gods genade. Hij woont in hun midden – groot, heilig, en vol van heerlijkheid.

De val van Babylon en de rust voor het volk

Na de lofzang van verlossing keert het boek Jesaja terug naar het oordeel – maar nu over andere naties. Het eerste oordeel is tegen Babylon, de grote macht die symbool staat voor onderdrukking en goddeloosheid. God laat zien dat Zijn volk niet voor altijd onderworpen zal blijven aan menselijke koninkrijken.

In Jesaja 13:1-5 staat: De last van Babel, die Jesaja, de zoon van Amos, zag: Hef een banier op op een kale berg, verhef de stem tot hen, wenk met de hand, zodat zij binnengaan in de poorten van de edelen. Ik heb Mijn geheiligden geboden, ook Mijn krachtige helden geroepen tot Mijn toorn, die zich verheugen over Mijn majesteit. Het geluid van een menigte op de bergen, als van een groot volk; het rumoer van koninkrijken der heidenvolken verzameld; de HEERE der legermachten monstert het leger ten strijde. Zij komen uit een ver land, van het einde der hemel, de HEERE en de wapens van Zijn gramschap, om het gehele land te verderven.

God roept Zijn hemelse legers, en ook machtige naties op aarde, om Babel te straffen. Hij noemt ze “Mijn geheiligden” – niet omdat zij heilig zijn in zichzelf, maar omdat Hij ze heeft afgezonderd voor dit specifieke doel: om Zijn toorn uit te voeren. De grootmacht Babel wordt omsingeld en verwoest, niet door toeval, maar omdat God het beveelt.

In Jesaja 13:6-9 staat: Huilt, want de dag van de HEERE is nabij; hij komt als een verwoesting van de Almachtige. Daarom zullen alle handen slap worden, en elk mensenhart zal smelten. Zij zullen verschrikt zijn; weeën en smarten zullen hen aangrijpen; zij zullen zich ineenwringen als een barendende vrouw; zij zullen elkaar ontzet aankijken, hun gezichten als vlamdend vuur. Zie, de dag van de HEERE komt, gruwelijk, met verbolgenheid en brandende toorn, om het land te stellen tot een woestenij en de zondaren eruit te verdelgen.

De dag van de HEERE is een dag van oordeel, van ontwrichting, van hemelse toorn. Geen mens kan standhouden. Geen leger is sterk genoeg. Geen stad is veilig. Zelfs Babel, zo machtig in de ogen van de mensen, is als niets voor God.

En zo toont God dat elke wereldmacht, hoe groot ook, uiteindelijk buigt voor Hem. Hij verheft naties, en Hij breekt ze af. Niet als wraakzuchtige daad, maar als onderdeel van Zijn plan – om Zijn volk te bevrijden, om gerechtigheid te vestigen, en om te laten zien dat Hij, en niemand anders, de Koning der koningen is.

De hemel heeft, de aarde wankelt

De profetie over de ondergang van Babel gaat verder. God laat zien dat Zijn oordeel niet alleen een lokaal incident is, maar een gebeurtenis met kosmische impact. De machten van de hemel worden bewogen, de aarde siddert onder Zijn toorn.

In Jesaja 13:10-13 staat: Want de sterren aan de hemel en hun sterrenbeelden laten hun licht niet schijnen; de zon wordt verduisterd bij haar opgang, en de maan laat haar licht niet schijnen. En Ik zal de wereld bezoeken om haar kwaad, en de goddelozen om hun ongerechtigheid; en Ik zal de hoogmoed van de trotsen doen ophouden en de hovaardij van de geweldigen vernederen. Ik zal een sterveling kostbaarder maken dan fijn goud, en een mens zeldzamer dan goud van Ofir. Daarom zal Ik de hemelen doen sidderen, en de aarde zal beven van haar plaats, door de verbolgenheid van de HEERE der legermachten, en op de dag van Zijn brandende toorn.

Deze taal is groots, apocalyptisch. Wanneer God oordeelt, beeft de kosmos. Zon, maan en sterren gehoorzamen Hem, en verduisteren zich op Zijn bevel. De mensen zullen zo weinig en kwetsbaar worden, dat één man zeldzamer zal zijn dan het zuiverste goud. Alles wat menselijk hoogmoedig is, wordt verpletterd onder de majesteit van God.

In Jesaja 13:14-16 gaat het verder: En het zal geschieden, dat als een opgejaagde gazelle, en als een schaap dat niemand bijeenbrengt, ieder tot zijn volk zal zich wenden, en ieder zal vluchten naar zijn land. Al wie gevonden wordt, zal doorstoken worden, en al wie gegrepen wordt, zal door het zwaard vallen. Hun kinderen zullen voor hun ogen verpletterd worden, hun huizen zullen geplunderd worden, en hun vrouwen zullen geschonden worden.

De vlucht is zinloos. Niemand kan ontsnappen. Alles wordt getroffen – mensen, gezinnen, huizen. De hevigheid van het oordeel laat niets onaangeroerd. Deze beschrijving is hard, maar toont hoe ernstig het is als een volk zich verzet tegen de Allerhoogste en volhardt in zonde.

In Jesaja 13:17-18 zegt God: Zie, Ik zal de Meden tegen hen opwekken, die zilver niet achten en geen vreugde vinden in goud. Hun bogen zullen de jongelingen verpletteren, en zij zullen zich niet ontfermen over de vrucht van de buik; hun oog zal geen medelijden hebben met kinderen.

God gebruikt de Meden als Zijn werktuig om Babel neer te halen. Ze worden niet gedreven door hebzucht, maar door verwoesting. Zelfs onschuldigen worden niet gespaard. Dit is het einde van een beschaving die zichzelf verhief boven God.

In Jesaja 13:19-22 lezen we het slot van het oordeel: En Babel, de heerlijkheid der koninkrijken, de pracht en trots van de Chaldeeën, zal zijn als Sodom en Gomorra, toen God die omkeerde. Ze zal nooit meer bewoond worden, en geen inwoner zal daarin verblijven van geslacht tot geslacht; en geen Arabier zal daar zijn tent opslaan, en geen herder zal daar zijn kudde doen neerliggen. Maar wilde dieren der woestijnen zullen daar liggen, en hun huizen zullen vol zijn van uilen; struisvogels zullen daar wonen, en wilde bokken zullen daar rondspringen. Hyena's zullen huilen in hun burchten, en jakhalzen in hun heerlijke paleizen; en haar tijd is nabij om te komen, en haar dagen zullen niet verlengd worden.

De grote stad, vol pracht, vol rijkdom, vol trots – eindigt in totale verlatenheid. Geen mens zal er wonen. Alleen wilde dieren nemen de plaats in van koningen en edelen. Zo eindigt iedere macht die zich verheft tegen de HEERE der legermachten.

Oordeel over Assur en Filistea

Na het oordeel over Babel, richt de profetie zich op andere vijanden van Israël. Eerst Assur – de machtige natie die God eerder als staf gebruikte om Zijn volk te tuchtigen – en daarna Filistea, dat altijd een vijand is geweest aan de westelijke grens.

In Jesaja 14:24-27 staat: De HEERE der legermachten heeft gezworen, zeggende: Voorwaar, zoals Ik gedacht heb, zo zal het zijn, en zoals Ik besloten heb, zal het bestaan: Ik zal Assur verbreken in Mijn land, en op Mijn bergen zal Ik hem vertreden; dan zal zijn juk van hen afwijken, en zijn last zal van hun schouder weggenomen worden. Dit is de raad die vastgesteld is over heel de aarde; en dit is de hand die uitgestrekt is over alle volken. Want de HEERE der legermachten heeft het besloten, en wie zal het vernietigen? Zijn hand is uitgestrekt, en wie zal die afwenden?

God verklaart hier dat Hij Assur zal breken – juist in Zijn eigen land. De vijand die Israël onderdrukte, zal zelf worden vertreden. God noemt dit niet zomaar een voornemen, maar een vaststaand besluit. Niemand kan het tegenhouden, niemand kan Zijn hand afwenden. Wat Hij gepland heeft, zal gebeuren, over de hele aarde.

Dan keert de profetie zich naar Filistea. In Jesaja 14:28-31 lezen we: In het jaar dat koning Achaz stierf, kwam dit lastwoord: Verheug u niet, heel Filistea, omdat de roede die u sloeg gebroken is; want uit de wortel van de slang zal een adder voortkomen, en zijn vrucht zal een vurige vliegende draak zijn. De eerstgeborenen der armen zullen weiden, en de behoeftigen zullen in veiligheid liggen; maar Ik zal uw wortel met honger doden, en uw overblijfsel zal Hij doden. Huil, poort; schreeuw, stad! Smelt weg, heel Filistea! Want er komt rook uit het noorden, en niemand zal zich afzonderen van zijn rang.

De Filistijnen denken dat ze veilig zijn omdat hun vijandige onderdrukker is gevallen. Maar God waarschuwt hen: de echte bedreiging komt nog. Er zal een nog heviger macht opstaan – “een vurige vliegende draak”. Armen en behoeftigen zullen worden beschermd, maar Filistea zal honger en vernietiging ontmoeten. Hun steden moeten huilen, want er komt rook uit het noorden – een aanduiding van naderend oordeel. Geen soldaat des vijands zal achterblijven. Het is een totale aanval.

Tot slot stelt God de vraag in Jesaja 14:32: Wat zal men dan antwoorden aan de boden van het volk? Dat de HEERE Sion heeft gegrondvest, en dat de ellendigen van Zijn volk daarin toevlucht zullen vinden.

Wanneer al deze oordelen gebeuren, en boodschappers zich afvragen wat er met Israël gebeurt, dan zal het antwoord zijn: de HEERE heeft Sion gegrondvest. In de verwarring van oordelen en oorlogen blijft er één zekerheid bestaan: God beschermt Zijn volk. Niet de hoogmoedigen, niet de machten van de aarde, maar de ellendigen van Zijn volk – zij zullen hun toevlucht vinden in Zijn stad.

Het oordeel over Moab

De profeet Jesaja richt zich nu tot Moab, het naburige volk ten oosten van Israël. Moab, dat vaak met trots en zelfvertrouwen optrad, krijgt nu een boodschap van verdriet en verwoesting.

In Jesaja 15:1-3 staat: De last over Moab: Zeker, in de nacht is Ar van Moab verwoest, zij is uitgeroeid; zeker, in de nacht is Kir van Moab verwoest, zij is uitgeroeid. Hij is opgegaan naar Bajith en naar Dibon, de hoogten om te wenen; Moab huilt over Nebo en over Medeba; op alle hoofden is kaalheid, elke baard is afgesneden. Op haar straten zijn zij omgord met zakken; op haar daken en op haar pleinen huilt zij geheel, afdalend met gejammer.

De steden van Moab vallen plotseling, in één nacht. De reactie is rouw: kaalgeschoren hoofden, afgesneden baarden, zakken als kleding, en gehuil op de daken. Het is een teken van complete ontredde. De mensen zijn in shock, hun trots is gebroken.

In Jesaja 15:4-6 gaat het verder: Hesbon en Elealeh schreeuwen; hun stem wordt gehoord tot Jahaz toe; daarom roepen de gewapende mannen van Moab het uit; zijn ziel beeft in hem. Mijn hart roept uit over Moab; haar vluchtelingen vluchten tot Zoar, tot Eglath-Selisia; want de opgang van Luhith beklimt men met geweën; op de weg naar Horonaïm verheft men een gehuil van verwoesting. Want het water van Nimrim zal woest worden; want het gras is verdord, het jonge groen is vergaan, er is geen groen over.

Zelfs de dapperste strijders van Moab beven. Ze vluchten, huilend, via heuvelpaden en rivierwegen. De natuur zelf lijkt te sterven met hen mee: water wordt dor, gras verdroogt, het land verliest zijn leven.

In Jesaja 15:7-9 staat: Daarom zullen zij het bezit dat zij overhielden, en dat wat zij verzameld hebben, over de beek van de wilgen dragen. Want het geschreeuw is rondgegaan door de grens van Moab; zijn gehuil tot Eglaim toe, zijn gehuil tot Beër-Elime toe. Want het water van Dimon is vol van bloed; want Ik zal Dimon meer toevoegen: leeuwen voor hem die van Moab ontkomen zijn, en voor het overblijfsel van het land.

In een poging te redden wat ze hebben, vluchten ze met hun bezittingen. Maar zelfs aan de grenzen is er geen rust. De rivieren worden gevuld met bloed. En zelfs wie de eerste slachting overleeft, zal worden geconfronteerd met nieuwe rampen. Leeuwen – een beeld van roof en dood – wachten op hen die denken ontkomen te zijn.

Gods oordeel over Moab is totaal. Maar te midden van deze woorden van verwoesting klinkt ook de verdrietige toon van de profeet. Hij zegt: mijn hart roept uit over Moab. Ook al is het oordeel rechtvaardig, het verdriet is echt.

Moabs laatste hoop

De profetie over Moab gaat verder. Ondanks het oordeel, wordt Moab nog een kans op barmhartigheid aangereikt — als ze zich zouden onderwerpen aan de troon van David, onder Gods rechtvaardige koning.

In Jesaja 16:1-3 staat: Zend het lam van de heerser van het land, van Sela naar de woestijn, naar de berg van de dochter van Sion. En het zal geschieden dat, gelijk een zwervende vogel, zoals een uit het nest gedreven nestjong, zo zullen de dochters van Moab zijn aan de

doorwaadbare plaatsen van de Arnon. Geef raad, tref een beslissing; maak uw schaduw als de nacht in het midden van de middag; verberg de verdrevenen, geef de vluchtelingen geen prijs.

Moab wordt aangespoord om zich te onderwerpen — door het lam als hulde te zenden naar Sion, de plek waar God regeert. Hun mensen zijn vluchtelingen geworden, opgejaagd als vogels uit hun nest. Er wordt gevraagd om bescherming, om barmhartigheid, om rechtvaardige beoordeling.

In Jesaja 16:4-5 staat: Laat Mijn verdrevenen bij u verblijven, Moab; wees voor hen een schuilplaats voor de verwoester. Want de onderdrukker zal tot een einde komen, en de verwoesting zal ophouden, de vertrappers zullen van het land verdwijnen. En er zal een troon bereid worden in goedertierenheid, en op die zal in trouw zitten iemand in de tent van David, rechterlijk oordelend, en zoekend naar recht, en haastig gerechtigheid brengend.

De hoop wordt geboden: een troon zal worden opgericht — een rechtvaardige regering vanuit de tent van David. Een die niet onderdrukt, maar regeert met gerechtigheid en waarheid. Een Koning Die snel recht verschaft, in tegenstelling tot de wrede heersers van Moab en de volken.

Maar daarna keert de toon terug naar het oordeel. In Jesaja 16:6-8 staat: Wij hebben gehoord van de hoogmoed van Moab — zeer hoogmoedig is hij — van zijn trots, en zijn arrogantie, en zijn woede; zijn leugenachtige roem is niets. Daarom zal Moab weeklagen over Moab, zij zullen allen weeklagen; om de fundamenteën van Kir-Hareseth zult gij zuchten, zeer bedroefd. Want de velden van Hesbon verwelken, en de wijnstok van Sibma; de heren der volken hebben zijn uitstekende ranken vertrapt, die tot Jaëzer reikten, die zich uitstrekten tot de woestijn; haar ranken spreidden zich uit, zij gingen over zee.

Moabs kans op verlossing wordt verpest door hoogmoed. In plaats van zich te onderwerpen, hebben ze zichzelf verhoogd. Daarom zullen ze weeklagen — om hun steden, hun oogsten, hun trots. Wat eens vruchtbaar was, verdort. Wat eens invloedrijk was, wordt platgetreden door heidense legers.

In Jesaja 16:9-11 staat: Daarom zal ik wenen met het wenen van Jaëzer over de wijnstok van Sibma; ik zal u met mijn tranen besproeien, o Hesbon en Elealeh; want over uw zomer- en uw oogstgejuich is een geluid gevallen. En vreugde en blijdschap zijn weggenomen van de vruchtbare velden; en in de wijngaarden zal er geen gezang of gejuich zijn; geen druiven zal de wijnpers treden; Ik heb het juichen doen ophouden. Daarom zal mijn ingewand rommelen over Moab als een harp, en mijn binnenste over Kir-Heres.

Zelfs de profeet voelt verdriet. Hij huilt om het verlies. De oogsttijd — normaal een tijd van feest — is veranderd in stilte. Geen zingende druiventreder, geen gejuich. Alleen verlatenheid. En de innerlijke pijn van dit oordeel klinkt als een harp — een lied van rouw.

In Jesaja 16:12-14 sluit dit gedeelte af: En het zal geschieden, wanneer Moab zich vermoeit op de hoogten, en hij komt tot zijn heiligdom om te bidden, dat hij niet zal kunnen. Dit is het woord dat de HEERE vanouds gesproken heeft over Moab. Maar nu heeft de HEERE gesproken en gezegd: Binnen drie jaar, als de jaren van een huurling, zal de heerlijkheid van Moab veracht worden met al die grote menigte; en het overblijfsel zal klein zijn, weinig en zwak.

Zelfs als Moab religieuze toevlucht zoekt, zal het niets opleveren. De tijd is vastgesteld: drie jaar. Dan is de glorie van Moab weg, zijn volk veracht, het overblijfsel klein. Dit is geen dreiging, maar een vast besluit van God. Niet uit wraak, maar uit gerechtigheid.

Oordeel over Damascus en Israël

De volgende profetie richt zich op Damascus, de hoofdstad van Syrië, maar ook op Efraïm — het noordelijke koninkrijk van Israël. De twee hadden ooit een bondgenootschap tegen Juda gesloten, maar nu spreekt God over hun ondergang.

In Jesaja 17:1-3 staat: De last van Damascus. Zie, Damascus zal opgehouden hebben een stad te zijn, en zal een puinhoop worden. De steden van Aroër zijn verlaten; zij zullen voor kudden zijn die daar neerliggen zonder dat iemand ze opjaagt. En de vesting zal verdwijnen uit Efraïm, en het koningschap uit Damascus, en het overblijfsel van Syrië zal zijn als de heerlijkheid van de kinderen Israëls, spreekt de HEERE der legermachten.

Zowel Syrië als Israël zullen hun macht verliezen. Damascus, eeuwenlang een bloeiende stad, zal verlaten worden. Efraïm, dat eens groot was onder de stammen van Israël, zal zijn vesting verliezen. En het overblijfsel dat overblijft, zal net zo zwak en vergankelijk zijn als wat van Israël overbleef.

In Jesaja 17:4-6 wordt het oordeel persoonlijk: En het zal te dien dage geschieden dat de heerlijkheid van Jakob zal verzwakken, en de vetheid van zijn vlees zal mager worden. En het zal zijn, gelijk wanneer de oogstende staat te verzamelen wat overblijft, en zijn arm de aren afmaait; ja, gelijk wanneer men aren opleest in het dal van Refaim. En een nalezing zal daarin overblijven, zoals bij het schudden van een olijfbom: twee of drie bessen in de top van de hoogste tak, vier of vijf in de uiterste takken van de vruchtboom, spreekt de HEERE, de God van Israël.

Israël zal niet geheel verdwijnen, maar wat overblijft is klein, mager, als een handvol olijven die na de oogst nog aan de boom hangen. De heerlijkheid van Jakob — van het volk Israël — slinkt tot een schaduw van wat het ooit was.

Toch is er ook een keerpunt. In Jesaja 17:7-8 staat: Te dien dage zal de mens zijn Maker aanschouwen, en zijn ogen zullen zien naar de Heilige Israëls. En hij zal zich niet wenden tot de altaren, het werk van zijn handen; en wat zijn vingers gemaakt hebben, zal hij niet aanzien — noch de gewijde palen, noch de wierookaltaren.

Door het oordeel zullen de mensen wakker worden. Ze zullen zich afkeren van afgoderij, van wat hun eigen handen gebouwd hebben. Ze zullen niet langer vertrouwen op houten beelden of stenen altaren, maar hun ogen richten op God Zelf — de Heilige van Israël.

Maar het oordeel is nog niet voorbij. In Jesaja 17:9-11 lezen we: Te dien dage zullen uw versterkte steden zijn als een verlatenheid van het woud en van de hoogste takken, die men verliet voor het aangezicht van de kinderen Israëls; en het zal een woestenij worden. Want gij hebt de God van uw heil vergeten, en de Rots van uw sterkte hebt gij niet gedacht; daarom plant gij lieflijke planten, en zult het met vreemde wijnstokken inzaaien. Op de dag dat gij het plant zult gij het doen opkomen, en in de morgen zult gij uw zaad doen uitbotten; maar de oogst zal verdwijnen op de dag van ziekte en ongeneeslijke smart.

Ze zullen proberen te bouwen, te zaaien, te herstellen — maar zonder God. Daarom zal hun oogst mislukken, hun herstel uiteenvallen. Ze hebben de Rots van hun redding vergeten, en wat ze opbouwen zal niet blijven staan.

In Jesaja 17:12-14 sluit het hoofdstuk af met een beschrijving van de naties die als vloedgolven opkomen, maar plotseling vernietigd worden: Wee het rumoer van vele volken, die bruisen als het bruisen van de zee; en het gedruis van naties, als het geruis van machtige wateren! De naties maken gedruis als het bruisen van vele wateren, maar Hij zal hen bestraffen, en zij zullen vluchten ver van Hem weg, en zij zullen weggejaagd worden als kaf van de bergen voor de wind, en als een wervelwind van dorre bladeren. Tegen de avond, zie, is er verschrikking, en vóór de morgen — zij zijn niet meer. Dit is het deel van hen die ons plunderen, en het lot van hen die ons beroven.

De naties mogen brullen en stormen, maar God hoeft slechts één woord te spreken, en ze verdwijnen als kaf in de wind. Wat 's avonds een dreigende macht lijkt, is 's morgens verdwenen. Zo eindigt het met de vijanden van Gods volk.

Oordeel over Ethiopië en de tijd van wachten

De profeet richt zich nu tot een ander ver land: Ethiopië, of “Cusch”, een machtig koninkrijk ten zuiden van Egypte. De toon van deze profetie is niet zoals de voorgaande – hij is mysterieus, wachtend, alsof er iets groots op het punt staat te gebeuren.

In Jesaja 18:1-2 staat: Wee het land van de suizende vleugels, dat voorbij de rivieren van Ethiopië is; dat gezanten zendt over zee, en in papyrusboten op het water. Ga, snelle boden, naar een volk dat langgerekt en glad is, naar een volk dat gevreesd is ver en wijd, een volk dat krachtig is en alles vertrappt, wiens land de rivieren doorkruisen.

Het land van suizende vleugels wordt omschreven als machtig, invloedrijk, en actief op wereldschaal. Ze sturen gezanten over zeeën, met snelheid en diplomatie. Maar God spreekt over een volk dat krachtig is en alles vertrappt – mogelijk verwijzend naar Assur of Babel – maar ook naar hoe andere volken Israël behandelen.

In Jesaja 18:3-5 richt God zich tot de wereld: Alle inwoners van de wereld en bewoners van de aarde, als men een banier op de bergen opheft, zie toe; en als men op de bazuin blaast, luister. Want zo heeft de HEERE tegen mij gezegd: Ik zal stil zijn en toezien in Mijn woning, als heldere hitte in het zonlicht, als een wolk van dauw in de hitte van de oogst. Want vóór de oogst, als de bloei voorbij is en de bloesem tot een rijpe druif is geworden, zal Hij de twijgen afsnijden met snoeimessen, en de ranken wegnemen en afsnijden.

God zegt hier dat Hij zal toezien, in stilte. Zoals de zon haar hitte laat werken zonder lawaai. Zoals dauw stil ligt op de velden. Maar die stilte is geen afwezigheid. Het is geduld vóór het oordeel. Want nog vóór de oogst rijp is, snijdt Hij de takken af. De voorbereiding van het oordeel gebeurt niet met veel vertoon – maar het komt onvermijdelijk.

In Jesaja 18:6-7 staat: Ze zullen allen samen overgelaten worden aan de roofvogels van de bergen en aan de dieren van de aarde; en de roofvogels zullen erop de zomer doorbrengen, en alle dieren van de aarde zullen erop overwinteren. In die tijd zal een geschenk worden gebracht aan de HEERE der legermachten, van een volk dat langgerekt en glad is, van een

volk dat gevreesd is ver en wijd, een volk dat krachtig is en alles vertrapt, wiens land de rivieren doorkruisen – tot de plaats van de Naam van de HEERE der legermachten, tot de berg Sion.

Het oordeel zal compleet zijn. De velden waar mensen woonden, zullen leeg achterblijven – vogels en dieren zullen er heersen. Maar aan het einde gebeurt iets opmerkelijks: er komt een geschenk naar de HEERE. Van datzelfde machtige volk wordt iets gebracht naar Jeruzalem, naar de plaats van Gods Naam. Geen oorlog, maar erkenning. Geen aanval, maar een offer.

Wat begon met dreiging, eindigt met eerbetoon aan God.

Oordeel over Egypte en Gods uiteindelijke doel

De HEERE spreekt nu tot Egypte, een eeuwenoude vijand én buur van Israël. Egypte wordt getroffen, verzwakt, verdeeld — maar dit oordeel is niet het eind. God heeft een groter doel.

In Jesaja 19:1-4 staat: De last van Egypte. Zie, de HEERE rijdt op een snelle wolk en komt Egypte binnen; de afgoden van Egypte zullen beven voor Zijn aangezicht, en het hart van Egypte zal versmelten in zijn binnenste. En Ik zal Egyptenaren tegen Egyptenaren ophitsen, zodat zij tegen hun broeders zullen strijden, elk tegen zijn naaste, stad tegen stad, koninkrijk tegen koninkrijk. En de geest van Egypte zal uit zijn binnenste verdwijnen, en Ik zal zijn raad verijdelen. Dan zullen zij de afgoden raadplegen, en de geesten van de doden, en de waarzeggers, en de tovenaars. En Ik zal Egypte overgeven in de hand van een wrede heer; een harde koning zal over hen heersen, spreekt de Heere, de HEERE der legermachten.

Egypte wordt niet alleen bedreigd van buitenaf, maar stort ook van binnenuit in elkaar. Interne strijd, verwarring, afgoderij, en uiteindelijk onderwerping aan een harde tiran. De HEERE Zelf laat deze chaos toe.

In Jesaja 19:5-10 droogt het land letterlijk op: Het water uit de zee zal opdrogen, de rivier zal verschrompelen en droogvallen. De rivieren zullen stinken, de stromen van Egypte zullen laag en droog worden; het riet en het biezengras zullen verwelken. De beemden aan de Nijl, aan de monding van de Nijl, en al het gezaaide van de Nijl, zullen verdrogen, weggeblazen worden, en niet meer zijn. De vissers zullen klagen, allen die hun hengel werpen in de Nijl zullen treuren, en wie vis uitwerpen op het water zullen verkommeren. Zij die vlas bewerken zullen beschaamd staan, de wevers van fijn linnen zullen bleek worden, en zijn fundamenten zullen verbrijzeld worden; allen die voor loon werken, zullen bezorgd zijn van ziel.

Egypte's bron van leven — de Nijl — droogt op. Niet alleen letterlijk, maar ook figuurlijk: economie, handel, landbouw, industrie... alles valt uiteen. De trots van Egypte – visserij, textiel, vakmanschap – wordt vernietigd.

In Jesaja 19:11-15 wordt de dwaasheid van Egypte's leiders blootgelegd: De vorsten van Zoan zijn geheel dwaas, de wijze raadgevers van de farao geven dwaze raad. Hoe kunt gij zeggen tot de farao: Ik ben een zoon van de wijzen, een zoon van koningen vanouds? Waar zijn dan uw wijzen? Laat hen u nu bekendmaken en laten zij weten wat de HEERE der legermachten besloten heeft over Egypte. De vorsten van Zoan zijn dwaas geworden, de vorsten van Nof zijn misleid; zij hebben Egypte doen dwalen, zij die hoeksteen zijn van zijn stammen. De HEERE heeft in het midden ervan een geest van verwarring uitgegoten, en zij hebben Egypte

doen dwalen in al zijn werk, zoals een beschonkene ronddwaalt in zijn braaksel. Er zal geen werk zijn voor Egypte, dat het hoofd of de staart, de palmtak of de rietstengel, kan doen.

Geen leider heeft nog inzicht. Geen wijsheid, geen orde. Egypte strompelt als een dronkaard — en dat is Gods oordeel. Geen mens, arm of rijk, kan nog iets beginnen.

Maar dan... een ongelooflijke wending.

In Jesaja 19:18-22 staat: Te dien dage zullen er vijf steden in het land Egypte zijn, die de taal van Kanaän spreken en zweren bij de HEERE der legermachten; één daarvan zal genoemd worden: Stad der Verwoesting. Te dien dage zal er een altaar voor de HEERE zijn in het midden van het land Egypte, en een zuil voor de HEERE bij zijn grens. En het zal tot een teken en tot een getuigenis zijn voor de HEERE der legermachten in het land Egypte; want zij zullen tot de HEERE roepen vanwege de verdrukken, en Hij zal hun een heiland en een machtige zenden, en Hij zal hen verlossen. En de HEERE zal Zich aan Egypte bekend maken, en de Egyptenaren zullen de HEERE kennen op die dag; en zij zullen Hem dienen met slachtoffer en spijsoffer, en zullen de HEERE geloften doen en die betalen. En de HEERE zal Egypte slaan, Hij zal slaan en genezen; en zij zullen zich tot de HEERE keren, en Hij zal zich door hen laten verbidden, en hen genezen.

Gods doel is niet vernietiging, maar verlossing. Egypte, eens vijand, zal Hem kennen. Ze zullen offers brengen, bidden, Hem dienen. Hij zal hen slaan – maar ook genezen. Wat een beeld van genade!

En dan komt de climax. In Jesaja 19:23-25: Te dien dage zal er een grote weg zijn van Egypte naar Assyrië, en de Assyriër zal naar Egypte komen, en de Egyptenaar naar Assyrië, en de Egyptenaren zullen met de Assyriërs de HEERE dienen. Te dien dage zal Israël de derde zijn met Egypte en Assyrië, een zegen in het midden van de aarde; want de HEERE der legermachten zal hen zegenen, zeggende: Gezegend zij Mijn volk Egypte, en het werk van Mijn handen Assyrië, en Mijn erfdeel Israël.

Egypte, Assyrië en Israël – eens vijanden – zullen samen de HEERE dienen. God noemt Egypte “Mijn volk”, Assyrië “het werk van Mijn handen”, en Israël “Mijn erfdeel”. De vijandige volken worden bondgenoten in aanbidding. De aarde zal vol zijn van de kennis van de HEERE.

Hoofdstuk 2

De Vreemdeling op het Toneel van Oordeel

De buitenaardse invasie van Israël is een oordeel van God, en dit is deel twee. Vorige week zei ik dat veel van onze medeburgers, onze inheemse blanke Amerikanen, beginnen te beseffen dat vreemdelingen voor ons ras een bedreiging vormen voor ons volk. Ze zien dat op dit moment vooral op twee manieren: ten eerste, degenen die al in Amerika zijn, nemen de politieke macht over en zelfs het eigendom van grote delen van Amerika — of het nu gaat om land, industrie of wat dan ook.

Ze hebben bovendien, wettelijk gezien, speciale privileges boven ons ras — wat betreft banen en dergelijke. En ten tweede: vreemdelingen in andere landen vormen een militaire bedreiging voor ons. Met andere woorden: een militaire invasie is mogelijk vanuit naties die vreemd zijn aan ons ras.

En tijdens de studie van vorige week las ik nog een andere dreiging die nu zichtbaar wordt: zelfs degenen die niet fysiek in Amerika zijn, maar in het buitenland verblijven, kopen controle over Amerikaanse boerderijen, bossen en industrieën. En trouwens, ook recreatiegebieden. Ze kopen motels en allerlei vakantieoord door het hele land.

Ze hoeven dus niet eens naar Amerika te komen om de controle over te nemen. Ze gebruiken onze dollars — geld dat van ons gestolen is via internationale handel — om hiernaartoe terug te komen en deze dingen op te kopen. Toen ik dit las, en vervolgens de Bijbel erbij nam, zagen we dat wat ons nu overkomt precies is wat God zei dat Israël zou overkomen als Israël ongehoorzaam was aan Zijn wet.

We lazen enkele van deze dingen uit Jesaja en Jeremia. Ga met mij terug naar het eerste hoofdstuk van Jeremia en we lezen vers 14-16:

Jeremia 1:14-16 “Toen zei de HEERE tegen mij: "Uit het noorden zal het onheil losbreken over alle inwoners van het land. Want zie, Ik roep alle stammen van de koninkrijken van het noorden," spreekt de HEERE. "Zij zullen komen en ieder zijn troon zetten bij de ingang van de poorten van Jeruzalem, tegen al zijn muren rondom, en tegen alle steden van Juda. En Ik zal Mijn oordelen over hen uitspreken vanwege al hun kwaad, omdat zij Mij verlaten hebben, wierook hebben gebracht aan andere goden, en zich neergebogen hebben voor de werken van hun handen."

Zoals je ziet, gaat het hier om zowel een religieuze als een materiële zaak.

God bracht Zijn oordeel over de oude stad Jeruzalem en over Juda, omdat zij zich daadwerkelijk van de God van Israël hadden afgekeerd en andere goden aanbaden. En bovendien, zei Hij, aanbaden ze ook het werk van hun eigen handen. Dat kun je op twee manieren opvatten: ofwel ze aanbaden afgodsbeelden die ze zelf maakten, óf ze gaven zichzelf eer voor hun rijkdom en macht — in plaats van God, die hen alles gegeven had.

En ik geloof dat als je goed kijkt naar de Amerikaanse industrie, het Amerikaanse bedrijfsleven, de Amerikaanse verkoper en de Amerikaanse boer, je zult ontdekken dat de

meesten van hen daadwerkelijk geloven dat zijzelf, door hun eigen verstand, intelligentie en spieren, de rijkdom hebben verkregen die ze nu bezitten. Zelfs enkele van onze goede patriotten en conservatieven zeggen vaak: "Het is onze grondwet en ons vrije ondernemingssysteem dat Amerika rijk heeft gemaakt." Nee — God Almachtig heeft Amerika rijk gemaakt. En wij aanbidden het werk van onze eigen handen en zeggen dat we het zelf hebben gedaan.

De Vreemdeling op het Toneel van Oordeel

De buitenaardse invasie van Israël is een oordeel van God, en dit is deel twee. Vorige week zei ik dat veel van onze medeburgers, onze inheemse blanke Amerikanen, beginnen te beseffen dat vreemdelingen voor ons ras een bedreiging vormen voor ons volk. Ze zien dat op dit moment vooral op twee manieren: ten eerste, degenen die al in Amerika zijn, nemen de politieke macht over en zelfs het eigendom van grote delen van Amerika — of het nu gaat om land, industrie of wat dan ook.

Ze hebben bovendien, wettelijk gezien, speciale privileges boven ons ras — wat betreft banen en dergelijke. En ten tweede: vreemdelingen in andere landen vormen een militaire bedreiging voor ons. Met andere woorden: een militaire invasie is mogelijk vanuit naties die vreemd zijn aan ons ras.

En tijdens de studie van vorige week las ik nog een andere dreiging die nu zichtbaar wordt: zelfs degenen die niet fysiek in Amerika zijn, maar in het buitenland verblijven, kopen controle over Amerikaanse boerderijen, bossen en industrieën. En trouwens, ook recreatiegebieden. Ze kopen motels en allerlei vakantieoordn door het hele land.

Ze hoeven dus niet eens naar Amerika te komen om de controle over te nemen. Ze gebruiken onze dollars — geld dat van ons gestolen is via internationale handel — om hiernaartoe terug te komen en deze dingen op te kopen. Toen ik dit las, en vervolgens de Bijbel erbij nam, zagen we dat wat ons nu overkomt precies is wat God zei dat Israël zou overkomen als Israël ongehoorzaam was aan Zijn wet.

We lazen enkele van deze dingen uit Jesaja en Jeremia. Ga met mij terug naar het eerste hoofdstuk van Jeremia en we lezen vers 14-16:

Jeremia 1:14-16 "Toen zei de HEERE tegen mij: "Uit het noorden zal het onheil losbreken over alle inwoners van het land. Want zie, Ik roep alle stammen van de koninkrijken van het noorden," spreekt de HEERE. "Zij zullen komen en ieder zijn troon zetten bij de ingang van de poorten van Jeruzalem, tegen al zijn muren rondom, en tegen alle steden van Juda. En Ik zal Mijn oordelen over hen uitspreken vanwege al hun kwaad, omdat zij Mij verlaten hebben, wierook hebben gebracht aan andere goden, en zich neergebogen hebben voor de werken van hun handen."

Zoals je ziet, gaat het hier om zowel een religieuze als een materiële zaak.

God bracht Zijn oordeel over de oude stad Jeruzalem en over Juda, omdat zij zich daadwerkelijk van de God van Israël hadden afgekeerd en andere goden aanbaden. En bovendien, zei Hij, aanbaden ze ook het werk van hun eigen handen. Dat kun je op twee

manieren opvatten: ofwel ze aanbaden afgodsbeelden die ze zelf maakten, óf ze gaven zichzelf eer voor hun rijkdom en macht — in plaats van God, die hen alles gegeven had.

En ik geloof dat als je goed kijkt naar de Amerikaanse industrie, het Amerikaanse bedrijfsleven, de Amerikaanse verkoper en de Amerikaanse boer, je zult ontdekken dat de meesten van hen daadwerkelijk geloven dat zijzelf, door hun eigen verstand, intelligentie en spieren, de rijkdom hebben verkregen die ze nu bezitten. Zelfs enkele van onze goede patriotten en conservatieven zeggen vaak: "Het is onze grondwet en ons vrije ondernemingssysteem dat Amerika rijk heeft gemaakt." Nee — God Almachtig heeft Amerika rijk gemaakt. En wij aanbidden het werk van onze eigen handen en zeggen dat we het zelf hebben gedaan.

Gods gebruik van de vijand als instrument

Als we dit goed begrijpen, zien we dat God dus werkelijk vreemde volkeren gebruikt als instrument van Zijn toorn. En Hij zegt niet dat Hij dat alleen in het verleden deed — Hij zegt dat Hij dat zal blijven doen zolang Zijn volk zich niet bekeert.

Ga met mij mee naar Deuteronomium 28, waar God het verbond vernieuwt met Israël, en waar Hij uitlegt wat er zal gebeuren als zij Zijn wetten onderhouden — en ook wat er zal gebeuren als zij die niet onderhouden.

Deuteronomium 28:1-2 — En het zal geschieden, als gij nauwgezet luistert naar de stem van de HEERE, uw God, door zorgvuldigheid te betrachten al Zijn geboden die ik u heden gebied, dan zal de HEERE, uw God, u verheffen boven alle volken van de aarde. En al deze zegeningen zullen over u komen en u treffen, wanneer gij luistert naar de stem van de HEERE, uw God.

Dat klinkt goed — en dan volgen er vele verzen vol zegeningen. Maar vanaf vers 15 beginnen de vervloekingen, en daar willen we naar kijken.

Deuteronomium 28:15 — Maar het zal geschieden, indien gij niet luistert naar de stem van de HEERE, uw God, door zorgvuldigheid te betrachten al Zijn geboden en inzettingen, die ik u heden gebied, dat al deze vloeken over u zullen komen en u zullen treffen.

En dan zegt Hij vanaf vers 43 tot 45: De vreemdeling, die in uw midden is, zal hoger en hoger boven u opklimmen, en gij zult lager en lager afzakken. Hij zal u lenen, maar gij zult hem niet kunnen lenen; hij zal de kop zijn, en gij zult de staart zijn. En al deze vloeken zullen over u komen, u achtervolgen en u treffen, totdat gij verdelgd zijt, omdat gij de stem van de HEERE, uw God, niet gehoorzaam geweest zijt, om Zijn geboden en inzettingen te onderhouden, die Hij u geboden heeft.

Daar heb je het. God zegt dat wanneer Israël ongehoorzaam is, de vreemdeling die in hun midden woont de macht overneemt. Hij zal lenen — jij niet. Hij zal hoofd zijn — jij niet. Hij zal rijk worden — jij wordt arm. En waarom? Omdat gij de stem van de HEERE, uw God, niet gehoorzaam geweest zijt.

Onze mensen proberen dit te verklaren door te wijzen op banken, op centrale banken, op politieke partijen, op elites, op internationale machten. En misschien zitten ze qua

beschrijving wel juist. Maar de oorzaak die ze aanwijzen is fout. Dit is geen financiële strategie van een wereldmacht. Dit is een oordeel van God.

En als het oordeel van God is, dan is de enige uitweg: bekering. Niets anders zal werken. Geen economische boycot, geen opstand, geen verkiezing, geen hervorming. Alleen bekering.

De oorzaak van oordeel is zonde

Wanneer je dit begrijpt — dat de problemen die wij als volk ervaren niet per toeval komen, niet door politiek of economie, maar omdat wij God ongehoorzaam zijn — dan zie je ook waarom geen enkele politieke beweging succes heeft. Omdat geen van hen durft te zeggen: “De oorzaak van ons verval is zonde.” Ze spreken over grondwetten, economie, cultuur, erfgoed... maar niet over zonde.

En totdat ons volk terugkeert tot de wet van God, blijven deze oordelen doorgaan. Waarom zouden we verwachten dat God Zijn hand van oordeel intrekt, als wij blijven doorgaan met het overtreden van Zijn geboden?

Wij aborteren miljoenen kinderen. We zegenen seksuele verdorvenheid. We bevorderen materialisme. We negeren Zijn sabbat. We verwerpen Zijn wetten. En dan zeggen we: “Waarom neemt God Amerika niet terug?” Hij neemt het niet terug omdat Amerika Hem heeft verworpen.

In Hosea 4:1-3 staat: Hoort het woord van de HEERE, gij kinderen Israëls; want de HEERE heeft een rechtszaak tegen de inwoners van het land, omdat er geen waarheid is, noch goedertierenheid, noch kennis van God in het land. Vloeken en liegen, doden en stelen en overspel bedrijven hebben zij; zij breken in, en bloed raakt aan bloed. Daarom zal het land treuren, en ieder die erin woont zal verkwijnen, met het gedierte van het veld, en met de vogels van de hemel; ja, ook de vissen van de zee zullen weggenomen worden.

Dit is wat God zegt: er is geen kennis van Hem in het land. En als gevolg daarvan is er leugen, moord, diefstal, overspel — en het hele land treurt. Zelfs de dieren en vissen lijden onder de zonde van de mensen.

Amerika kan geen nationale vernieuwing hebben zolang het blijft leven in nationale opstand tegen God. God heeft geen verbond gesloten met democratie, met kapitalisme, met een vlag of een grondwet. Hij heeft een verbond gesloten met Zijn volk — en dat verbond is gebaseerd op gehoorzaamheid.

En dit is de reden dat onze vijanden vandaag de dag macht hebben. Zij zijn niet machtiger dan wij. God geeft hen macht over ons, omdat Hij ons tuchtigt.

Wanneer vijanden heersen over Gods volk

De Schrift is er duidelijk over: als Israël ongehoorzaam is, zal God andere volkeren macht geven over hen. Dat is geen mysterie, het staat zwart op wit geschreven.

In Leviticus 26:14-17 zegt God: Maar indien gij niet naar Mij luistert en al deze geboden niet doet, en indien gij Mijn inzettingen verwerpt, en uw ziel walgt van Mijn verordeningen, zodat

gij niet doet al Mijn geboden en gij Mijn verbond verbreekt, dan zal Ik ook dit aan u doen: Ik zal verschrikking over u brengen, tering en koorts, die de ogen doen verteeren en de ziel doen verlangen; en gij zult uw zaad tevergeefs zaaien, want uw vijanden zullen het opeten. En Ik zal Mijn aangezicht tegen u stellen, en gij zult geslagen worden voor het aangezicht van uw vijanden; die u haten zullen over u heersen, en gij zult vluchten zonder dat iemand u achtervolgt.

God zegt dat Hij Zelf Zijn gezicht tegen Zijn volk zal keren. De vijanden zullen hen verslaan, hen overheersen, hen bestelen. En het volk zal in angst leven, zelfs als er niemand is die hen achterna zit. Angst, schuld, innerlijke wanhoop — allemaal tekenen van geestelijke verlatenheid.

Let op die woorden: “die u haten zullen over u heersen.” Wij vragen ons vandaag af waarom mensen in machtsposities niets geven om het volk, waarom ze beslissingen nemen die ons schade toebrengen, waarom ze lijken te werken tegen het belang van het land. Het antwoord is eenvoudig: God heeft hen daar geplaatst als oordeel.

En Hij zal dat blijven doen totdat Zijn volk zich bekeert. Niet naar een politieke partij. Niet naar een beweging. Maar naar Zijn wet.

Want in diezelfde hoofdstukken van Leviticus en Deuteronomium zegt God dat wanneer Israël zich bekeert en zich opnieuw onderwerpt aan Zijn geboden, Hij hen zal genezen, herstellen, zegenen en hun vijanden verdrijven.

Maar zolang we de oorzaak negeren, blijven we onder het oordeel.

De kracht van bekering en gehoorzaamheid

God laat Israël niet in het ongewisse. Hij verklaart niet alleen het oordeel, maar ook de uitweg. En die uitweg is bekering. In het Oude Testament zie je telkens hetzelfde patroon: zonde → oordeel → bekering → herstel.

We zien dat in Leviticus 26:40-42: Maar als zij hun ongerechtigheid belijden, en de ongerechtigheid van hun vaders, in hun ontrouw waarmee zij Mij ontrouw geweest zijn, en ook dat zij zich met Mij hebben tegengesteld — zodat ook Ik Mij met hen tegengesteld heb en hen gebracht heb in het land van hun vijanden — als dan hun onbesneden hart zich vernederd heeft, en zij de straf van hun ongerechtigheid aanvaarden, dan zal Ik gedenken Mijn verbond met Jakob, en ook Mijn verbond met Isaak en Mijn verbond met Abraham zal Ik gedenken; en Ik zal het land gedenken.

Dat is de sleutel. Niet activisme. Niet stemmen. Niet protesten. Maar bekering. Belijdenis van zonde. Vernedering van hart. En erkenning van Gods rechtvaardige oordeel.

Wanneer dat gebeurt, zegt God dat Hij Zijn verbond zal gedenken. Het is dus niet voorbij. Hij is niet klaar met Israël. Zelfs als Hij hen verstrooit, vernedert, en tuchtigt, blijft Zijn verbond staan — en Hij zal hen herstellen als ze zich bekeren.

Vandaag de dag hebben wij hetzelfde nodig. Ons volk heeft nodig dat het zich vernedert. Dat het stopt met zeggen: “Wij kunnen dit zelf oplossen.” We kunnen niets oplossen totdat we erkennen dat God ons oordeelt voor onze opstand tegen Hem.

De oplossing ligt niet in menselijke macht, maar in geestelijke gehoorzaamheid. En dat is wat zelden wordt gepredikt. Want gehoorzaamheid vraagt offers. Gehoorzaamheid vraagt dat we afzien van onze eigen wil en ons onderwerpen aan Zijn wil.

Toch is dat de enige weg naar genezing.

De vijand als werktuig in Gods hand

Veel mensen zeggen: “Deze vijanden van ons, deze machten die ons onderdrukken, zijn puur kwaadaardig.” En in zekere zin is dat waar. Maar we mogen niet vergeten wat God zegt over hoe Hij vijanden gebruikt.

In Jesaja 10:5-7 zegt God: Wee Assur, de roede van Mijn toorn; en de stok in zijn hand is Mijn gramschap. Tegen een huichelachtig volk zal Ik hem zenden, en tegen het volk van Mijn verbolgenheid zal Ik hem gebieden, opdat hij een buit rooft, en een prooi grijpt, en dat volk treedt als slijk op de straten. Maar hij meent het alzo niet, en zijn hart denkt niet alzo; want in zijn hart is om te verdelgen, en niet weinig volken uit te roeien.

Assur denkt dat hij uit eigen kracht handelt. Hij is arrogant. Hij denkt dat hij machtig is. Maar God zegt: hij is slechts een stok in Mijn hand. De vijand die jullie onderdrukt, is slechts een instrument. Ik gebruik hem om Mijn volk te tuchtigen.

En vervolgens, wanneer Gods doel is bereikt, oordeelt Hij die vijand ook. Want hoewel hij Gods werktuig was, heeft hij dat met hoogmoed en kwaadaardige bedoelingen gedaan. En God is rechtvaardig — Hij straft óók het werktuig dat Hij gebruikt als dat werktuig zich verheft.

In Jesaja 10:12-13 staat: Maar het zal geschieden, als de Heere al Zijn werk aan de berg Sion en aan Jeruzalem zal volbracht hebben, dat Ik de vrucht van de hovaardij van het hart van de koning van Assur zal bezoeken, en de glorie van zijn hoge ogen. Want hij zegt: Door de kracht van mijn hand heb ik het gedaan, en door mijn wijsheid, want ik ben verstandig.

De koning van Assur zegt: “Ik heb dit gedaan. Mijn kracht, mijn wijsheid.” Maar hij heeft niets gedaan behalve wat God hem toestond. En daarom zal God hem vernederen.

Wat kunnen wij hieruit leren? Dat wij God moeten vrezen, niet mensen. Dat als God ons oordeelt, wij ons tot Hém moeten keren, niet tot strijd tegen Zijn werktuigen. Dat wij moeten zeggen: “Heere, laat mij zien waar ik ongehoorzaam ben.” En als we dat doen, zal Hij Zijn hand van oordeel intrekken — en de roede breken.

De trots van de vijand en Gods antwoord

Assur, het werktuig in Gods hand, verheft zich in hoogmoed. Hij denkt dat hij machtig is, dat zijn successen het resultaat zijn van zijn eigen kracht. Maar God laat zien hoe dwaas die arrogantie is.

In Jesaja 10:14-15 zegt de koning van Assur: Mijn hand heeft het vermogen der volken gevonden als een nest, en gelijk men verlaten eieren bijeenraapt, heb ik de ganse aarde bijeenvergaderd; er was niemand die de vleugel bewoog, of de bek opende, of piepte. Zal een bijl zich beroemen tegen hem die daarmee houdt? Zal een zaag zich verheffen tegen hem die haar hanteert? Alsof een staf zich zou opheffen tegen wie hem opheft, alsof een roede iemand zou opheffen die geen hout is.

De koning van Assur zegt: “Ik heb heel de aarde veroverd, en niemand kon me stoppen.” Maar God zegt: jij bent slechts een zaag. Jij bent slechts een stok. Je bent een gereedschap — niets meer. Het is dwaasheid voor een stuk gereedschap om zichzelf te verheffen boven de Hand die het hanteert.

En dus komt Gods oordeel over de vijand. In Jesaja 10:16-19 staat: Daarom zal de Heere, de HEERE der legermachten, onder zijn vette mannen magerte zenden, en onder zijn heerlijkheid zal Hij een brand ontsteken, als een brand van vuur. En het licht van Israël zal tot een vuur zijn, en zijn Heilige tot een vlam; en die zal zijn distels en zijn doornen verbranden en verteren op één dag. En Hij zal de heerlijkheid van zijn woud en van zijn vruchtbare veld geheel verdelgen, van de ziel tot het vlees toe, en het zal zijn als wanneer een vaandeloprichter versmacht. En het overblijfsel der bomen van zijn woud zal gering in getal zijn, zodat een jongen ze opschrijven kan.

De grote macht van Assur zal instorten. Wat eerst als een uitgestrekt woud leek, wordt tot een handjevol bomen gereduceerd. Zo weinig, dat een kind ze kan tellen. De rijkdommen, de machtige mannen, de legers — alles zal als dor hout in brand staan.

Dit is wat God doet met vijanden die zich verheffen. Hij verdraagt hen een tijdlang — maar wanneer hun trots de maat vol maakt, grijpt Hij in.

En Zijn volk? Zij hoeven niet bang te zijn voor het oordeel dat over de vijand komt — zolang zij zich tot Hem keren. Want Hij is niet alleen de Vuurvlam die verteert, Hij is ook het Licht van Israël.

Het overblijfsel keert terug

Te midden van oordeel en tuchting blijft Gods belofte staan: niet heel Israël zal vernietigd worden. Een overblijfsel zal behouden worden — een rest die zich wendt tot Hem.

In Jesaja 10:20-23 staat: En het zal geschieden te dien dage, dat het overblijfsel van Israël, en zij die ontkomen zijn uit het huis van Jakob, niet meer zullen steunen op hem die hen geslagen heeft, maar op de HEERE vertrouwen, de Heilige Israëls, in waarheid. Het overblijfsel zal terugkeren, het overblijfsel van Jakob, tot de sterke God. Want hoewel uw volk, o Israël, zou zijn als het zand der zee, slechts een overblijfsel daarvan zal terugkeren; de verdelging is vast besloten, overstromend met gerechtigheid. Want de Heere, de HEERE der legermachten, zal een verdelging volbrengen, vastgesteld in het midden van het hele land.

Niet allen worden behouden. Zelfs al zijn ze talrijk als het zand van de zee, slechts een rest zal zich bekeren. En dat overblijfsel zal niet meer vertrouwen op de wereld, of op de machten die hen eerder onderdrukten — maar op de HEERE, in waarheid.

God noemt dit oordeel “overvloeiende gerechtigheid”. Zijn verwoesting is niet willekeurig. Hij handelt met recht en rechtvaardigheid, ook als Hij tuchtigt.

Dan richt God Zich direct tot Zijn volk met woorden van troost.

In Jesaja 10:24-27 zegt Hij: Daarom, zo zegt de Heere, de HEERE der legermachten: Mijn volk, dat in Sion woont, wees niet bevreesd voor Assur, al slaat hij u met een roede en heft zijn staf tegen u op, naar de wijze van Egypte. Want nog een heel korte tijd, en de verbolgenheid zal een einde nemen, en Mijn toorn zal zich keren tot hun ondergang. Want de HEERE der legermachten zal een gesel tegen hem doen opstaan, gelijk als bij de nederlaag van Midian bij de rots Oreb; en Zijn staf zal over de zee zijn, en Hij zal hem opheffen naar de wijze van Egypte. En het zal te dien dage geschieden, dat zijn last van uw schouder zal worden afgenomen, en zijn juk van uw hals; en het juk zal vernietigd worden vanwege de zalving.

God zegt tegen Zijn volk: wees niet bang. Assur mag dan tuchtigen, maar zijn tijd is bijna voorbij. De toorn van God zal zich keren — niet meer tegen Israël, maar tegen hun vijand. En net zoals Hij Midian versloeg door Gideon, en Egypte door Mozes, zo zal Hij opnieuw verlossen.

En het juk dat hen gebonden hield — dat zal verbrijzeld worden. Niet vanwege politiek. Niet vanwege strijd. Maar vanwege de zalving van God.

De weg van de vijand eindigt in nederlaag

De profetie gaat verder met de beschrijving van de weg die Assur aflegt op weg naar Jeruzalem. Het is een mars van vernietiging — maar het eindigt niet zoals hij verwacht.

In Jesaja 10:28-32 lezen we: Hij is gekomen naar Ajath, hij is voorbijgegaan naar Migron; te Michmas slaat hij zijn leger op. Zij trekken over de bergpas; zij nemen hun overnachting te Geba; Rama beeft, Gibeon van Saul vlucht. Roep het uit, o dochter van Gallim! Let op, Laesa! O, arme Anathoth! Madmena is gevluht; de inwoners van Gebim zoeken een toevlucht. Nog vandaag zal hij halt houden te Nob; hij zal zijn hand opheffen tegen de berg van de dochter van Sion, tegen de heuvel van Jeruzalem.

Assur trekt op, stad na stad, dorp na dorp. Hij vordert gestaag, komt steeds dichterbij Jeruzalem. En als hij te Nob aankomt — vlak voor de poorten van Sion — heft hij zijn hand op. Hij denkt dat hij overwint. Hij staat op het punt om toe te slaan.

Maar dan keert het.

In Jesaja 10:33-34 staat: Zie, de Heere, de HEERE der legermachten, zal de takken afkappen met verschrikking; en de hoog opgroeiende zullen neergehouwen worden, en de verhevenen zullen vernederd worden. En Hij zal het dichtbegroeide woud met ijzer omhakken, en de Libanon zal vallen door een Machtige.

Assur komt dichtbij, ja — maar God grijpt in. Niet met een mensenleger, niet met paarden en wagens, maar met Zijn machtige hand. De trotse takken worden afgekapt. De hoge bomen —

symbolen van macht en trots — worden vernederd. Alles wat zichzelf verheft, wordt neergehaald.

De Libanon — beroemd om zijn machtige ceders — wordt omgehakt door een Machtige. En die Machtige is de HEERE Zelf.

Zo eindigt de mars van Assur. Niet in overwinning, maar in plotselinge vernietiging. Op het moment dat hij denkt de stad van God te breken, wordt hij zelf gebroken.

Hoofdstuk 3

God als de Bron van Oordeel

De buitenaardse invasie van Israël is een oordeel van God. Dit is deel 3. We lazen vorige week in Klaagliederen hoofdstuk 2 over wat er gebeurde met het oude Jeruzalem: ramp, oorlog, verovering, vernietiging van de stad, en het volk in ballingschap gevoerd.

De Bijbel is geen mysterieboek of detectiveverhaal waarin je alles leest over wat er is gebeurd, maar pas op de laatste pagina ontdekt wie het heeft gedaan. De schrijvers van de Bijbel herhalen steeds opnieuw wie verantwoordelijk is voor de gebeurtenissen waarover je leest. Wat er is gebeurd, wordt tot in detail verteld in de historische boeken van de Bijbel, opgeschreven door de profeten — en zij vertellen bladzijde na bladzijde wie verantwoordelijk is voor deze gebeurtenissen.

Klaagliederen 2:2: De Heere heeft alle woningen van Jakob verslonden, Hij heeft geen medelijden gehad. Hij heeft in Zijn verbolgenheid de vestingen van de dochter van Juda omvergeworpen. Hij heeft ze ter aarde gebracht.

Hij heeft haar koninkrijk en haar vorsten ontheilgd. Jeremia schrijft dit na de vernietiging van Jeruzalem en het koninkrijk Juda door de Babyloniërs, en hij zegt: God heeft dit alles gedaan. Vers 4: Hij heeft Zijn boog gespannen als een vijand, Hij heeft Zijn rechterhand opgesteld als een tegenstander, en heeft alles gedood wat aangenaam was voor het oog, in de tent van de dochter van Sion.

Hij goot Zijn grimmigheid uit als vuur. De Heere was als een vijand. Hij heeft Israël verslonden, Hij heeft al haar paleizen verslonden, Hij heeft haar vestingen verwoest en heeft in de dochter van Juda rouw en weeklaag vermeerderd.

Vers 7: De Heere heeft Zijn altaar verworpen, Hij heeft Zijn heiligdom verafschuwde. Hij heeft de muren van haar paleizen overgegeven in de hand van de vijand. We zeiden het vorige week al — dat betekent dat God de rechtsprekende hoven en de regering heeft overgegeven aan de vijanden van Israël, Hij gaf haar paleizen aan de vijand. Vers 9: Haar poorten zijn in de aarde gezonken, Hij heeft haar grendels vernietigd en gebroken.

Als God Zich Terugtrekt

We zien hier dat God Zich terugtrekt. Hij trekt Zijn bescherming weg. Hij trekt Zijn leiding weg. Hij trekt Zijn liefde weg. Hij trekt Zijn zegen weg. En wat gebeurt er dan? Rampen komen.

En vandaag zien we precies datzelfde gebeuren met Amerika. De rampen komen. Vreemdelingen nemen bezit van ons land. Mensen zonder God heersen over ons. En ons volk zit in verwarring — want ze begrijpen niet waarom het gebeurt.

Maar de profeet begreep het. Jeremia wist wie het gedaan had. Hij schreef het keer op keer: God heeft dit gedaan. God heeft Zijn eigen volk geoordeeld, omdat zij ongehoorzaam waren aan Zijn wetten.

En vandaag geldt dat nog steeds. Gods volk kan niet verwachten te leven in zonde en toch Zijn bescherming te behouden. Nee, God zegt: Als gij niet naar Mijn geboden luistert, dan zullen deze dingen u overkomen.

Ga met mij naar Jesaja 3, en lees vers 1-3: Want zie, de Heere, de HEERE der legermachten, zal van Jeruzalem en van Juda wegnemen steun en stok — geheel de steun van brood en geheel de steun van water — de held en de krijgman, de rechter en de profeet, en de waarzegger en de oudste, de overste van vijftig en de aanzienlijke, en de raadsman, en de vaardige werkman, en de welbespraakte redenaar.

God zegt hier dat Hij leiders wegneemt. Rechters. Wijzen. Degenen die vaardig zijn in spreken, in oorlog, in arbeid. En wat komt ervoor in de plaats?

Jesaja 3:4-5: En Ik zal knapen tot hun vorsten geven, en kinderen zullen over hen heersen. En het volk zal verdrukken, ieder de ander, en ieder zijn naaste; de jongeling zal zich verheffen tegen de oude, en de verachte tegen de geëerde.

Dat klinkt als Amerika. Kinderen heersen. Onvolwassen mensen — letterlijk en geestelijk — nemen de leiding. Respect is verdwenen. Orde is verdwenen. Alles wordt ondersteboven gekeerd.

Waarom? Omdat God Zijn hand heeft weggenomen.

De verdorvenheid van het volk

In Jesaja 3:8-9 lezen we waarom God dit doet: Omdat Jeruzalem gestruikeld is, en Juda gevallen is; want hun tong en hun daden zijn tegen de HEERE, om de ogen van Zijn heerlijkheid te tarten. De uitdrukking van hun gezicht getuigt tegen hen; en zij verkondigen hun zonde als Sodom, zij verbergen die niet. Wee hun ziel! Want zij hebben zichzelf kwaad aangedaan.

Let op die woorden: zij verkondigen hun zonde als Sodom. Ze verbergen het niet. Ze schamen zich niet. Ze pronken ermee. Het wordt openlijk gevierd, verdedigd, onderwezen — zelfs aan kinderen.

En God zegt: wee hun ziel. Zij hebben zichzelf kwaad aangedaan.

Vandaag zien we precies datzelfde. Zonde is niet langer iets dat in het geheim plaatsvindt, maar iets waar men trots op is. Men paradeert ermee op straat. Men eist acceptatie. Men dwingt goedkeuring af. En God zegt: dat is het bewijs van oordeel. Niet alleen de daad van zonde, maar de houding tegenover de zonde.

En toch — zelfs temidden van oordeel — blijft er hoop voor wie rechtvaardig is.

In Jesaja 3:10-11 staat: Zegt tot de rechtvaardige dat het hem wel zal gaan, want zij zullen de vrucht van hun daden eten. Wee de goddeloze! Het zal hem kwalijk gaan, want het loon van zijn handen zal hem gegeven worden.

God oordeelt collectief — maar Hij vergeet de enkeling niet. Wie rechtvaardig leeft, zal Zijn zegen ontvangen, ook als het oordeel over de natie komt. Maar wie kwaad doet, zal het loon van zijn eigen handen ontvangen.

Vandaag leeft Gods volk in een natie die onder oordeel staat. Maar ieder van ons moet kiezen: volg ik de weg van het volk? Of de weg van de rechtvaardige?

God rekent af met de leiders

De Heere wijst de schuldigen aan. Niet alleen het volk wordt geoordeeld, maar in het bijzonder hun leiders.

In Jesaja 3:12-15 staat: Mijn volk, hun onderdrukkers zijn kinderen, en vrouwen heersen over hen. Mijn volk, uw leiders misleiden u en vernietigen het pad dat gij zou moeten gaan. De HEERE stelt zich op om een rechtszaak te voeren, en Hij staat klaar om het volk te oordelen. De HEERE zal in het gericht treden met de oudsten van Zijn volk en hun vorsten: Want gij hebt de wijngaard afgegraasd, en wat geroofd is van de armen is in uw huizen. Wat bezielt u dat gij Mijn volk verplettert, en de aangezichten van de armen verbrijzelt? spreekt de Heere, de HEERE der legermachten.

God zegt tegen de leiders: jullie hebben Mijn volk onderdrukt. Jullie hebben het land leeggegeten. Wat jullie hebben, komt van wat jullie geroofd hebben van de armen. En God zegt: Ik zal rechtspreken.

Vandaag de dag is het niet anders. Leiders verrijken zichzelf. Ze misleiden het volk. Ze leiden het volk af van Gods pad. En het volk lijdt — geestelijk, lichamelijk, moreel. Maar God ziet het. En Hij zegt: Ik zal recht doen.

En dat oordeel begint bij de leiders.

Hoogmoed, uiterlijk vertoon en oordeel

God richt Zijn woord nu tot de dochters van Sion — de vrouwen van het volk — maar dit is meer dan alleen een beschrijving van vrouwelijke trots. Het laat de geest van het volk als geheel zien: trots, luxe, oppervlakkigheid, en een totaal gebrek aan vrees voor God.

In Jesaja 3:16-17 staat: Verder zegt de HEERE: Omdat de dochters van Sion trots zijn, en met uitgestrekte halsen wandelen en met verleidelijk oog, trippelend gaan, en met hun voeten rinkelen, zal de Heere de schedel van de dochters van Sion schurftig maken, en de HEERE zal hun schaamte ontbloten.

Deze vrouwen zijn niet nederig. Ze zijn trots, verleidelijk, gericht op uiterlijk vertoon. En God zegt: Ik zal hen vernederen. Hun schoonheid zal weggenomen worden. Hun trots zal omgekeerd worden in schaamte.

En vanaf vers 18 beschrijft God in detail hoe Hij al hun uiterlijke pracht zal wegnemen:

Jesaja 3:18-23: Te dien dage zal de Heere wegnemen de pracht van hun enkelringen, en de netten, en de halve maantjes, de oorhangers, de armbanden, en de sluiers, de hoofdbanden, de

enkelkettingen, de siergordels, de geurflesjes, en de amuletten, de ringen, en de neusringen, de feestelijke gewaden, de mantels, de sluiers, en de tasjes, de spiegels, het fijn linnen, de tulbanden, en de sluiers.

Alles wat zij gebruikten om indruk te maken, om aandacht te trekken, om hun status te tonen — het zal allemaal verdwijnen. God zal het afnemen. En wat komt ervoor in de plaats?

Jesaja 3:24: En het zal geschieden dat er stank zal zijn in plaats van geur; een touw in plaats van een gordel; kaalheid in plaats van welgevlochten haar; een rouwgewaad in plaats van een prachtig kleed; branding in plaats van schoonheid.

Wat eerst mooi leek, zal veranderen in schande. God keert alles om.

De mannen vallen, de vrouwen blijven achter

Het oordeel dat God over Zijn volk brengt, raakt ook hun kracht: de mannen die het volk moesten beschermen en leiden, vallen in de strijd.

In Jesaja 3:25-26 staat: Uw mannen zullen vallen door het zwaard, en uw helden in de oorlog. En haar poorten zullen treuren en rouwen, en zij zal leeggeplunderd op de grond zitten.

De stad wordt stil. De vrouwen blijven alleen achter. Hun mannen zijn gedood. Hun verdediging is verdwenen. Alles wat hun trots gaf — kracht, schoonheid, welvaart — is omgekeerd in rouw.

En dan, in Jesaja 4:1, lezen we: En zeven vrouwen zullen op die dag één man vastgrijpen, zeggende: Wij zullen ons eigen brood eten, en met onze eigen kleding bekleed worden; laat ons slechts naar uw naam genoemd worden, neem onze smaad weg.

De vrouwen blijven met zovelen achter dat ze bereid zijn alles zelf te dragen, als ze maar een man kunnen krijgen om hun smaad weg te nemen. Het volk is beroofd van zijn sterkte. De sociale orde is ingestort.

Maar dan — ondanks alle oordeel — klinkt er hoop.

In Jesaja 4:2-3: Op die dag zal de Spruit van de HEERE tot sieraad en heerlijkheid zijn, en de vrucht van het land tot trots en luister voor hen die van Israël ontkomen zijn. En het zal geschieden: wie overgebleven is in Sion, en wie overgelaten is in Jeruzalem, zal heilig genoemd worden, ieder die in leven is gebleven in Jeruzalem, geschreven ten leven.

De overgeblevenen — het overblijfsel — zullen heilig zijn. En de Spruit van de HEERE (een verwijzing naar Christus) zal sieraad en heerlijkheid zijn. De uiterlijke pracht is weggenomen, maar Gods schoonheid komt ervoor in de plaats.

Reiniging en herstel door oordeel

Na de verwoesting, na de val, na het verlies — spreekt God van zuivering. Hij laat zien dat Zijn oordeel een doel heeft: het reinigen van Zijn volk.

In Jesaja 4:4-6 staat: Wanneer de Heere de vuilheid van de dochters van Sion zal afwassen, en het bloed van Jeruzalem uit haar midden zal wegspoelen door de geest van oordeel en door de geest van verbranding, dan zal de HEERE over elke plaats van de berg Sion, en over haar samenkomsten, een wolk scheppen overdag, en rook, en de glans van een vlamvend vuur des nachts; want over alles wat heerlijk is, zal een beschutting zijn. En er zal een hut zijn tot schaduw overdag tegen de hitte, en tot een toevlucht en tot een schuilplaats tegen storm en regen.

Zie het contrast: eerst oordeel, vuur, verbranding... maar daarna: bescherming. Een wolk overdag, vuur in de nacht — precies zoals God Israël leidde in de woestijn. Hij herstelt niet alleen, Hij keert terug tot Zijn volk. Hij woont weer in hun midden.

Wat begon met afval en trots, eindigt in reiniging en heerlijkheid. Wat begon met oorlog en verlatenheid, eindigt in beschutting en nabijheid van God.

De mensen die overblijven, het overblijfsel, zullen in veiligheid wonen. Niet vanwege hun eigen kracht of verdienste — maar omdat God Zelf hen reinigt en over hen waakt.

Oordeel, wet en bevrijding door gehoorzaamheid

De vijand wint terrein — niet omdat hij zo slim is, maar omdat God hem toelaat. God is het die de vijand opwekt, God is het die oordeelt.

Leviticus 26:17 – Ik zal Mijn aangezicht tegen u keren, en gij zult verslagen worden door uw vijanden; wie u haten, zullen over u heersen, en gij zult vluchten, hoewel niemand u achtervolgt.

De haat die regeert, is geen toeval. Het is een oordeel.

Deuteronomium 28:15 – Maar het zal gebeuren, als u de stem van de HEERE, uw God, niet gehoorzaamt, door nauwlettend al Zijn geboden en Zijn verordeningen te houden, dan zullen al deze vervloeking over u komen en u treffen.

Vers 25 – De HEERE zal maken dat u verslagen wordt door uw vijanden; langs één weg zult u tegen hen uittrekken, maar langs zeven wegen zult u voor hen vluchten. U zult een schrikbeeld zijn voor alle koninkrijken van de aarde.

En het wordt nog praktischer. In Amerika bestaan er wetten om mensen op te pakken, zelfs over te dragen aan andere landen onder internationale verdragen — iets dat velen niet weten. En dat alles is in lijn met de oude vloeken over Israël: verstrooiing, onderdrukking, slavernij.

Deuteronomium 28:43-44 – De vreemdeling die in uw midden is, zal hoger en hoger boven u uitstijgen, maar u zult lager en lager afdalen. Hij zal u lenen, maar gij zult hem niet lenen. Hij zal de kop zijn, en gij zult de staart zijn.

Wie bezit het land? Wie bezit de schulden? Wie bezit de boerderijen? Niet de zonen van de veroveraars — maar de vreemdelingen, de geldschietters. En God zegt: dit is het oordeel voor ongehoorzaamheid.

Deuteronomium 28:48 – Daarom zult gij uw vijanden dienen, die de HEERE tegen u zal zenden, in honger, in dorst, in naaktheid en gebrek aan alles. Hij zal een ijzeren juk op uw nek leggen, totdat Hij u verdelgd heeft.

Sommigen denken nog dat dit met de Joden gebeurt. Maar het gebeurt niet met hen — het gebeurt met de zogeheten “Gentiles” in Amerika. Maar de waarheid is: zij zijn geen heidenen, zij zijn Israël. En dit alles komt over hen, omdat zij Gods wetten vergeten zijn.

Deuteronomium 28:45-46 – En al deze vloeken zullen over u komen, u achtervolgen en u treffen, totdat u weggevaagd bent, omdat u niet geluisterd hebt naar de stem van de HEERE, uw God, om Zijn geboden en Zijn verordeningen te houden, die Hij u geboden heeft. Ze zullen als een teken en wonder op u zijn en op uw nageslacht, voor eeuwig.

Het is niet “afgeschaft”. De wet geldt nog steeds. En de vloek ook.

Hoofdstuk 4

Wie Israël is, wordt zichtbaar in het oordeel

Als je dit leest en je kijkt naar wat er vandaag gebeurt met de blanke volkeren in Europa, Noord-Amerika, Zuid-Afrika, Australië... dan zie je exact deze vloeken werkelijkheid worden. En de wereld begrijpt het niet — want ze denken dat deze volkeren "heidenen" zijn. Maar dat zijn ze niet. Ze zijn de verloren stammen van Israël.

En als je dat eenmaal inziet, wordt de Bijbel geen vreemd boek meer vol oosterse symboliek, maar een directe profetie over ons volk, vandaag.

Deuteronomium 28:62 – En gij zult slechts met weinigen overblijven, terwijl gij als de sterren des hemels in menigte waart; omdat gij de stem van de HEERE, uw God, niet gehoorzaam geweest zijt.

We worden kleiner in aantal. Geboortecijfers dalen. Ziekten nemen toe. Vreemdelingen nemen de plaats in van onze kinderen. Waarom? Omdat wij de stem van de HEERE niet gehoorzaam zijn geweest.

Deuteronomium 28:63 – En zoals de HEERE er vreugde in vond om u goed te doen en u te vermenigvuldigen, zo zal de HEERE er vreugde in vinden om u te vernietigen en u weg te vagen; en gij zult uitgeroeid worden van het land dat gij zult binnengaan om het in bezit te nemen.

Dat is een harde boodschap. Maar het is geen boodschap van haat — het is waarheid. En het is bedoeld tot bekering.

Want God wil niet dat Zijn volk vernietigd wordt. Hij wil dat het zich bekeert. Maar Hij waarschuwt: als gij niet luistert, zal het oordeel komen. En dat oordeel is al begonnen. Je hoeft niet te wachten op een “toekomstige verdrukking”. Wij zitten er al middenin. En het enige wat dat oordeel kan keren, is gehoorzaamheid.

De weg terug: gehoorzaamheid en herstel

Temidden van de vloeken en waarschuwingen biedt God altijd een weg terug. Geen politieke omwenteling, geen revolutie, maar bekering. Terug naar Zijn geboden. Terug naar Zijn verbond.

In Deuteronomium 30:1-3 staat: En het zal geschieden, wanneer al deze dingen over u gekomen zijn — de zegen en de vloek die Ik u voorgehouden heb — en gij het ter harte neemt onder alle volken waarheen de HEERE, uw God, u verdreven heeft, en gij u tot de HEERE, uw God, bekeert en Zijn stem gehoorzaamt, overeenkomstig alles wat Ik u heden gebied, gij en uw kinderen, met geheel uw hart en met geheel uw ziel — dan zal de HEERE, uw God, een keer brengen in uw gevangenschap, en Zich over u ontfermen, en Hij zal u weer bijeenbrengen uit al de volken waarheen de HEERE, uw God, u verstrooid had.

Let goed op: het begint met bekering. Persoonlijke en nationale bekering. Dan zal God Zijn volk verzamelen. Niet door macht of geweld, maar door Zijn genade en beloften.

Deuteronomium 30:6 – En de HEERE, uw God, zal uw hart en het hart van uw nageslacht besnijden, zodat gij de HEERE, uw God, liefhebt met geheel uw hart en geheel uw ziel, opdat gij leeft.

Het hart moet veranderd worden. Niet alleen uiterlijke gehoorzaamheid, maar innerlijke liefde tot God. En dat is wat Hij belooft te doen, als Zijn volk terugkeert.

Vandaag is dat de roep. Keer terug naar Zijn geboden. Verwerp de leugens van moderne religie. Verwerp de goddeloosheid van deze wereld. Zoek Zijn Woord. Leef naar Zijn wet.

Want alleen dan zal het oordeel keren. Alleen dan zal het juk verbroken worden. Alleen dan zal de vijand geen macht meer hebben.

De keuze tussen leven en dood

God maakt het Zijn volk eenvoudig. Hij legt niet een mysterie voor, geen raadsel — maar een duidelijke, praktische keus.

In Deuteronomium 30:15-16 staat: Zie, Ik heb u heden het leven en het goede voorgehouden, en de dood en het kwade. Want ik gebied u heden de HEERE, uw God, lief te hebben, in Zijn wegen te wandelen, en Zijn geboden, en Zijn inzettingen, en Zijn verordeningen te onderhouden, opdat gij leeft en vermenigvuldigd wordt; en dat de HEERE, uw God, u zegene in het land waar gij heengaat om het te bezitten.

God legt twee wegen voor: leven of dood. Zegen of vloek. En Hij zegt: kies het leven.

Maar Hij waarschuwt ook:

Deuteronomium 30:17-18 – Maar indien uw hart zich afwendt, en gij niet luistert, en gij u laat verleiden om andere goden te aanbidden en hen te dienen, dan verkondig ik u heden dat gij zeker zult omkomen; gij zult niet lang leven in het land waar gij over de Jordaan trekt om het te bezitten.

En dan komt de plechtige oproep:

Deuteronomium 30:19-20 – Ik roep heden de hemel en de aarde tot getuige tegen u, dat Ik u het leven en de dood heb voorgehouden, de zegen en de vloek; kies dan het leven, opdat gij leeft, gij en uw nageslacht; door de HEERE, uw God, lief te hebben, Zijn stem te gehoorzamen en Hem aan te hangen; want Hij is uw leven en de lengte van uw dagen.

Dát is de oproep aan ons volk. Niet enkel om kennis te nemen van het oordeel, maar om terug te keren tot de God van Israël. Niet passief, maar actief kiezen: Hem liefhebben, Hem gehoorzamen, Hem aanhangen.

Want Hij alleen is leven.

De kracht van gehoorzaamheid en het gevaar van vergeten

Het probleem van Israël, zowel toen als nu, is niet dat ze de geboden niet hebben gehoord — het is dat ze ze zijn vergeten. Niet door onwetendheid, maar door ongehoorzaamheid. Ze dachten dat ze het zelf wel konden.

Deuteronomium 8:11-14 – Wees op uw hoede dat gij de HEERE, uw God, niet vergeet door Zijn geboden, Zijn verordeningen en Zijn inzettingen die ik u heden gebied, niet in acht te nemen; opdat, wanneer gij eet en verzadigd zijt, en goede huizen bouwt en erin woont, en uw runderen en uw schapen zich vermenigvuldigen, en uw zilver en goud zich vermeerderen, en al wat gij hebt, toeneemt – dan uw hart zich niet verheft, en gij de HEERE, uw God, vergeet, die u uit het land Egypte, uit het slavenhuis, geleid heeft.

Vergeetachtigheid is het begin van trots. En trots is het begin van val.

Deuteronomium 8:17-20 – Gij zou in uw hart kunnen zeggen: Mijn kracht en de sterkte van mijn hand heeft mij dit vermogen verworven. Maar gij zult de HEERE, uw God, in gedachten houden, want Hij is het die u kracht geeft om vermogen te verkrijgen, opdat Hij Zijn verbond bevestigt dat Hij aan uw vaders gezwoeren heeft, zoals het heden is. Maar indien gij de HEERE, uw God, ooit vergeet, en andere goden volgt en hen dient en u voor hen neerbuigt – dan betuig ik u heden dat gij voorzeker zult omkomen. Zoals de volken die de HEERE voor uw aangezicht vernietigt, zult ook gij omkomen, omdat gij niet luistert naar de stem van de HEERE, uw God.

We zien die geschiedenis zich vandaag herhalen. Een volk dat door God gezegend is, keert zich af van Hem, zegt: “Wij hebben dit zelf gedaan,” en vervalt in zonde en afgoderij. En dan komt het oordeel. Niet omdat God hen haat — maar omdat Hij hen liefheeft en wil dat ze terugkeren.

Hij laat het oordeel toe, opdat Zijn volk wakker wordt.

Verlossing uit de hand van onze vijanden

We eindigen deze krachtige boodschap met woorden van hoop — niet uit fantasie, maar uit Gods eigen beloften. Geen valse verwachting van een plotselinge “opname” uit de moeilijkheden, maar de zekerheid dat God ons verlost wanneer wij ons bekeren en terugkeren tot Hem.

Lukas 1:67-75 – En Zacharia, de vader van Johannes, werd vervuld met de Heilige Geest en profeteerde, zeggende: Gezegend zij de Heere, de God van Israël, want Hij heeft bezocht en verlossing gebracht aan Zijn volk. En Hij heeft voor ons een hoorn van zaligheid opgericht in het huis van Zijn knecht David – zoals Hij gesproken heeft door de mond van Zijn heilige profeten, die er geweest zijn van alle eeuw – verlossing van onze vijanden en uit de hand van allen die ons haten; om barmhartigheid te bewijzen aan onze vaders en te gedenken aan Zijn heilig verbond; de eed die Hij aan onze vader Abraham gezwoeren heeft om ons te geven, dat wij, verlost uit de hand van onze vijanden, Hem zouden dienen zonder vrees, in heiligheid en gerechtigheid voor Hem, al de dagen van ons leven.

Dat is de belofte. Niet dat we nooit onderdrukt zullen worden — maar dat we verlost zullen worden. Niet om weer te doen wat wij willen, maar om Hem te dienen, zonder vrees, in gerechtigheid.

Wij zijn nog niet verlost. Wij zitten nog in slavernij. Maar wij wachten op de verlossing. En wij geloven dat die komt. Maar om die verlossing te begrijpen, moeten we eerst beseffen dat we in gevangenschap zijn. We moeten weten dat wij als volk afgedwaald zijn, en dat het oordeel van God op ons rust.

Velen geloven in een leer van "pre-tribulation rapture" — een snelle ontsnapping voordat het moeilijk wordt. Maar dat is niet wat Gods Woord belooft. Gods Woord zegt dat Zijn volk vernederd zal worden totdat het zich vernedert en terugkeert naar Hem.

En wanneer dat gebeurt — dan zal Hij ons verlossen.

Tot slot wordt gebeden:

“Vader God, wij danken U voor de grote en wonderbare waarheid van Uw Woord. Voor wat U geschreven hebt, opdat wij geloven zouden. Laat Uw Geest op Israël komen, opdat wij U zouden dienen, in gerechtigheid, verlost uit de hand van onze vijanden. In Jezus’ naam. Amen.”

Vreemdelingen als oordeel over Israël

De buitenaardse invasie van Israël is een oordeel van God. Dit is deel vier in deze serie, en zo de Heere wil, de afsluiting — al is het einde nog niet gekomen, want wat betreft de vreemdelingeninvasie in Amerika, die gaat gewoon door.

In het eerste deel van deze serie zagen we dat God dit oordeel letterlijk in de wet van Israël had geschreven. Een van de oordelen die over Israël zou komen als ze ongehoorzaam waren aan Gods wet, zou zijn dat vreemdelingen hen zouden binnendringen en overheersen.

Het is dus onderdeel van Gods wet dat zij Israël zouden binnentrekken, het zouden plunderen, Israël zouden vernederen en over hen zouden heersen. Dit gebeurde niet zomaar een paar keer als tijdelijke tuchting — het was iets wat duidelijk opgeschreven en vastgesteld was in de wet. God is gebonden aan Zijn eigen wet, en het staat erin.

Ik vergeleek dit met Amerika. Amerika leeft in zonde. Het is overduidelijk dat we praktisch alle wetten van God overtreden.

De meeste kerken prediken Gods wetten niet eens meer. De meeste politici kennen Gods wet niet, en degenen die het enigszins begrijpen, lijken het met opzet te negeren. Het gevolg is dat we steeds dieper wegzakken in de overtreding van Gods wetten.

Dus Amerika is reeds binnengedrongen, wordt momenteel binnengedrongen en zal blijven worden binnengedrongen en overwonnen door vreemdelingen, totdat we doen wat God ons heeft opgedragen: Zijn wetten, inzettingen en verordeningen gehoorzamen.

Amos 3:2 – U alleen heb Ik gekend van alle geslachten van de aarde; daarom zal Ik u straffen voor al uw ongerechtigheden.

God straft Israël voor hun zonde, omdat Israël het volk is met wie God werkt.

De zonde van Israël is zichtbaar in het oordeel

God handelt niet met andere volken zoals Hij handelt met Israël. Hij zegt: “U alleen heb Ik gekend.” Daarom straft Hij Israël als zij zondigen — niet omdat Hij hen haat, maar omdat zij Zijn volk zijn.

Andere volken worden vaak met rust gelaten, maar Israël niet. Als Israël zondigt, komt het oordeel. En vandaag is dat precies wat wij meemaken: het oordeel van God op Israël. Niet op het natuurlijke, etnische Israël in het Midden-Oosten — maar op de afstammelingen van het huis Israël, die vandaag verspreid zijn onder de westerse volken, waaronder Amerika.

Het oordeel is overduidelijk: vreemdelingen vallen binnen, vreemdelingen nemen bezit van het land, vreemdelingen heersen over het volk.

En toch zegt men vandaag: “We moeten terugkeren tot onze wortels.” Maar die wortels zijn niet cultuur of traditie — het zijn Gods wetten.

Psalm 147:19-20 – Hij maakt Jakob Zijn woorden bekend, Israël Zijn inzettingen en Zijn bepalingen. Zo heeft Hij met geen ander volk gehandeld, en Zijn bepalingen kennen zij niet. Halleluja!

God gaf Zijn wet aan Israël. En als die wetten worden overtreden, komt het oordeel ook over Israël.

Het idee dat Israël onder de wet stond en nu vrij is om te doen wat het wil — dat is een leugen. Gods wet is eeuwig. De zegeningen van gehoorzaamheid zijn nog steeds van kracht, net als de vloeken van ongehoorzaamheid. Het verschil is alleen dat vandaag velen niet eens weten dat ze Israël zijn.

Maar het oordeel bewijst het. De vloek die God in Deuteronomium 28 beschreef — die komt over Israël, en alleen over Israël. En dat is wat wij nu zien gebeuren.

De vloek van vreemdelingenheerschappij

Deuteronomium 28 spreekt niet alleen over vloeken in het algemeen, maar gaat heel specifiek in op hoe de vreemdeling Israël zal overheersen als straf voor ongehoorzaamheid.

Deuteronomium 28:43-44 – De vreemdeling die in uw midden is, zal hoger en hoger boven u uitstijgen, maar gij zult lager en lager afdalen. Hij zal u lenen, maar gij zult hem niet lenen. Hij zal de kop zijn, en gij zult de staart zijn.

Let op de volgorde: eerst komt de vreemdeling binnen. Dan stijgt hij op. Dan neemt hij bezit. Dan krijgt hij macht. En het volk van God daalt steeds verder af. Vroeger waren zij de kop — nu zijn zij de staart.

Het gaat hier niet alleen om economische onderwerping, maar om totale dominantie. Wie vandaag de wetten maakt, de economie beheert, de media controleert, de cultuur bepaalt — dat zijn niet de zonen van Jakob. Het zijn de vreemdelingen.

En dat is precies wat God voorzegd had.

Deuteronomium 28:45-46 – En al deze vloeken zullen over u komen, u achtervolgen en u treffen, totdat u weggevaagd bent, omdat u niet geluisterd hebt naar de stem van de HEERE, uw God, om Zijn geboden en Zijn verordeningen te houden, die Hij u geboden heeft. En zij zullen als een teken en een wonder op u zijn en op uw nageslacht, voor eeuwig.

Let op: deze vloeken zijn als tekenen. Ze maken zichtbaar wie Israël is. God zegt: kijk naar wie deze vloeken ervaart — dát is Mijn volk. En als je dat toepast op de wereld vandaag, dan zie je heel duidelijk op wie deze vloeken rusten. Op Amerika. Op het Westen. Op het witte, christelijke deel van de wereld.

Niet omdat zij slecht zijn als ras of volk — maar omdat zij het verbond hebben gebroken. Omdat zij ongehoorzaam zijn geworden aan Gods wetten.

En daarom zegt God: gij zult dienen, gij zult lijden, gij zult vallen... totdat gij u bekeert.

Het teken van het oordeel is zichtbaar

Deuteronomium 28:47-48 – Omdat gij de HEERE, uw God, niet gediend hebt met vreugde en blijdschap van hart, vanwege de overvloed van alles, zult gij uw vijanden dienen, die de HEERE tegen u zal zenden, in honger, in dorst, in naaktheid en gebrek aan alles. Hij zal een ijzeren juk op uw nek leggen, totdat Hij u verdelgd heeft.

Dat is wat wij vandaag zien: Gods volk dient hun vijanden. Ze hebben gebrek. Ze honger en — geestelijk en lichamelijk. Ze dragen een juk dat ze niet kunnen breken, een systeem dat hen knecht, wetten die hen onderdrukken, en machten die hen verachten.

En het wordt erger:

Deuteronomium 28:49-50 – De HEERE zal een volk van verre tegen u op laten komen, van het einde der aarde, zoals een arend vliegt — een volk waarvan gij de taal niet zult verstaan, een volk met een streng gezicht, dat geen aanzien heeft voor de oude, en de jongeling niet genadig is.

Deze vreemdelingen hebben geen medelijden. Ze nemen geen verantwoordelijkheid voor het land dat ze binnendringen. Ze bouwen niets op — ze breken af. Ze hebben geen liefde voor de erfenis van Jakob. Ze hebben geen eerbied voor ouderdom, geen respect voor jeugd, geen binding met de geschiedenis van het land.

Het oordeel is niet alleen zichtbaar in de politiek of de economie, maar in het dagelijks leven: het verdwijnen van genade, het ontbreken van rechtvaardigheid, het vervagen van barmhartigheid. Dat zijn tekenen dat de vreemdeling regeert.

God zegt: dit komt van Mij. Omdat gij Mij niet gediend hebt met blijdschap — zult gij hen dienen in ellende.

Maar zelfs dat is genade. Want het doel is dat wij wakker worden. Dat wij zeggen: “Hoe zijn we hier beland?” En dat we dan terugkeren tot Zijn geboden, Zijn inzettingen, Zijn weg.

Een volk dat verteert wat het niet gebouwd heeft

Deuteronomium 28:51 – En het zal eten de vrucht van uw vee, en de vrucht van uw land, totdat gij verdelgd zijt; het zal u geen koren, noch wijn, noch olie overlaten, noch het jonge van uw runderen, noch de jongen van uw schapen, totdat het u verdelgd heeft.

Let op wat dit zegt: de vreemdeling neemt niet alleen bezit — hij verteert. Hij gebruikt wat hij niet gebouwd heeft. Hij plundert wat hij niet geplant heeft. Hij leeft van de arbeid van Gods volk, en keert niets terug. Geen koren, geen wijn, geen olie. Geen oogst. Geen opbrengst. Alleen leegte.

Deuteronomium 28:52 – En het zal u belegeren in al uw poorten, totdat uw hoge en versterkte muren, waarop gij vertrouwd hebt, in heel uw land vallen; en het zal u belegeren in al uw poorten, in heel uw land dat de HEERE, uw God, u gegeven heeft.

Israël vertrouwt op zijn instellingen — zijn muren. Zijn wetten, zijn economie, zijn democratie, zijn politie, zijn militair apparaat. Maar God zegt: dat alles zal vallen. Alles waarin gij vertrouwd hebt — zal instorten. En de vijand zal komen binnenvallen, zelfs tot in uw poorten.

Deuteronomium 28:53 – En gij zult eten de vrucht van uw eigen lichaam, het vlees van uw zonen en van uw dochters, die de HEERE, uw God, u gegeven heeft, tijdens het beleg en in de benauwdheid waarmee uw vijand u zal benauwen.

Dit is het toppunt van oordeel: totale wanhoop. Geen voedsel. Geen hulp. Geen hoop. Het is een beschrijving van wat er gebeurde in Jeruzalem tijdens de belegeringen — en het is profetisch voor wat zal gebeuren als Gods volk zich niet bekeert.

Het is niet bedoeld als angstzaaijerij. Het is waarheid. En het is genade — want God openbaart dit vooraf, zodat wij de kans hebben om terug te keren.

Oordeel maakt het hart van mensen hard

Het oordeel dat God zendt, raakt niet alleen het lichaam en het land — het raakt ook het hart van mensen. Hun geest wordt verbitterd, hun liefde verdwijnt, hun genade droogt op.

In Deuteronomium 28:54-55 staat: De meest verfijnde en tedere man onder u zal vijandig zijn tegenover zijn broer, en tegenover de vrouw aan zijn boezem, en tegenover de rest van zijn kinderen die hij nog over heeft, zodat hij niet aan een van hen zal geven van het vlees van zijn kinderen, dat hij eet – omdat hem niets over is gebleven tijdens het beleg en in de benauwdheid waarmee uw vijand u zal benauwen in al uw poorten.

De mens die ooit zachtmoedig en vriendelijk was, keert zich in de ellende tegen zijn eigen familie. Hij wordt egoïstisch, wreed, koud. Hij wil niet delen. Hij wil alleen overleven. Zelfs ten koste van zijn eigen kinderen.

Vers 56-57 – De meest verfijnde en tedere vrouw onder u, die vanwege haar tederheid en verfijning niet met haar blote voet op de grond durfde te stappen, zal vijandig zijn tegenover de man aan haar boezem, tegenover haar zoon en tegenover haar dochter, en tegenover haar nageboorte die tussen haar benen vandaan komt, en tegenover haar kinderen die zij baart; want zij zal ze in het geheim opeten vanwege gebrek aan alles, tijdens het beleg en in de benauwdheid waarmee uw vijand u zal benauwen in uw poorten.

Wat een verschrikking. De vrouw die ooit delicaat en eerbaar was, wordt zo verteerd door hongersnood dat ze zich keert tegen haar man, haar kinderen, en zelfs haar pasgeborene. Zo ver laat God het oordeel gaan — als waarschuwing. Niet om Zijn volk te vernietigen, maar om hen tot bekering te brengen.

Vandaag leven wij niet onder belegering door legers, maar wel onder geestelijk en moreel beleg. En de tekenen zijn er: verbittering, egoïsme, liefdeloosheid. Families vallen uit elkaar. Mensen haten elkaar. De liefde verkilt.

En de oorzaak? Gods geboden zijn vergeten.

Oordeel als getuigenis voor komende generaties

Gods oordeel over Israël is niet alleen gericht op dat ene moment — het is bedoeld als een getuigenis, een waarschuwing, een monument. Iets wat zichtbaar is, zodat toekomstige generaties het zullen zien, vrezen en zich bekeren.

Deuteronomium 29:22-24 – En het volgende geslacht, uw kinderen die na u zullen opstaan, en de vreemdeling die uit een ver land zal komen, zullen zeggen, als zij de plagen van dat land zien en de ziekten waarmee de HEERE het heeft getroffen – zwavel en zout, een verbrande aarde, waarop niet gezaaid wordt, niets opkomt, en geen enkel gewas groeit, zoals bij de omkering van Sodom en Gomorra, Adma en Zeboïm, die de HEERE omkeerde in Zijn toorn en in Zijn grimmigheid – dan zullen alle volken zeggen: Waarom heeft de HEERE dit land zo gedaan? Wat betekent deze grote brandende toorn?

En het antwoord zal duidelijk zijn:

Deuteronomium 29:25-27 – Dan zal men zeggen: Omdat zij het verbond van de HEERE, de God van hun vaderen, hebben verlaten, dat Hij met hen gesloten had toen Hij hen uit het land Egypte leidde, en zij andere goden zijn gaan dienen en zich voor die goden hebben neergebogen – goden die zij niet kenden en die Hij hun niet had gegeven – toen is de toorn van de HEERE tegen dit land ontbrand.

De vernietiging is het bewijs. Het oordeel is het teken. Als mensen willen weten wie Israël is, en of Gods wet nog steeds geldt — dan hoeven ze alleen te kijken naar het volk dat deze dingen meemaakt.

Dat is waarom God zegt: deze dingen zullen zijn als een teken op u, en op uw nageslacht, voor eeuwig.

Want de wereld vergeet. Maar Gods Woord niet. En Zijn volk mag niet vergeten waarom deze dingen gebeuren. Ze zijn geen toeval. Geen pech. Geen politiek falen. Ze zijn het gevolg van het verlaten van het verbond.

Het oordeel van God is geen vloek, maar genade

Alles wat over Israël komt — het binnenvallen van vreemdelingen, de verdrukking, het verlies van vrijheid — is geen toeval. Het is de uitvoering van Gods rechtvaardige wet.

Daniel 9:11 – Heel Israël heeft Uw wet overtreden, door af te wijken en Uw stem niet te gehoorzamen. Daarom is de vervloeking over ons uitgestort, en de eed die beschreven is in de wet van Mozes, de dienaar van God, want wij hebben tegen Hem gezondigd.

God zegt niet: “Oeps, het ging mis.” Nee — Hij bevestigt Zijn woorden. Hij houdt Zich aan Zijn eigen wet. Wat Hij beloofd heeft, voert Hij ook uit. Als Hij zegt dat ongehoorzaamheid zal leiden tot oordeel, dan is het oordeel een teken van Zijn trouw.

Daniel 9:14 – Daarom heeft de HEERE over het onheil gewaakt, en het over ons gebracht. Want de HEERE, onze God, is rechtvaardig in al Zijn werken die Hij gedaan heeft, want wij hebben Zijn stem niet gehoorzaamd.

De vreemdelingeninvasie, de politieke onrust, de geestelijke droogte — dat is niet chaos, dat is orde. God doet dit. Omdat Hij Zijn volk wil terugbrengen tot Hem.

Daniel bidt niet: “HEERE, geef ons zegen.” Hij bidt: “HEERE, doe het omwille van Uw Naam. Laat Uw gerechtigheid, Uw glorie, Uw trouw gezien worden.”

Daniel 9:17-19 – Nu dan, onze God, luister naar het gebed van Uw dienaar, en naar zijn smeekbeden, en laat Uw aangezicht lichten over Uw heiligdom... Mijn God, neig Uw oor en hoor, open Uw ogen en zie... Want wij smeken U niet op grond van onze gerechtigheden, maar op grond van Uw grote barmhartigheid. Heere, hoor! Heere, vergeef! Heere, luister en doe het! Wacht niet, omwille van Uzelf, mijn God, want Uw stad en Uw volk zijn genoemd naar Uw Naam.

De redding komt niet omdat Israël zo goed is, maar omdat God trouw is. Omdat Hij Zich houdt aan Zijn belofte. Omdat Hij, ondanks alles, Zijn volk liefheeft.

God gebruikt het oordeel om Israël wakker te maken. En als het volk dat eenmaal inziet — als zij zich bekeren — dan zal Hij hen verlossen, tot eer van Zijn Naam.